червень 2002
June 2002

ПРОМІНЬ
Promin

Др. Савеля Стечишин
Dr. Savella Stechishin
1903 - 2002

Софія Василишин
Sophia Wasylyshen
1902 - 2002

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Вічная пам'ять!
Eternal memory!

ПРОМІНЬ

РІК XXXXII ЧЕРВЕНЬ Ч. 6

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,

Головний Редактор - Орися Сушко

Редактор - Оксана Сушко

Редакційна Колегія:

Соня Бейзик

Добр. Катерина Бублик

Галя Липка

Галина Мельник-Марко

Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00

Передплата до інших країн - US $25.00

Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN

Box 57268

Jackson Station

Hamilton, Ontario, Canada

L8P 4X1

Fax: 905-524-5362

e-mail -promin@primus.ca

PROMIN

published monthly by

UKRAINIAN WOMEN'S

ASSOCIATION OF CANADA

VOL. XXXXII JUNE No. 6

Editor-in-Chief - Orysia Sushko

telephone 905-572-9626

Editor - Oksana Sushko

Editorial Committee:

Sonja Bejzyk

Dobr. Kateryna Bublyk

Halia Lypka

Halyna Melnyk-Marko

Promin Convener - Helen Scherbluk

Telephone 416-233-0724

Administrator - Oksana Sushko

telephone 905-641-2797

Subscription in Canada - $20.00

Other Countries - US $25.00

Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail

PAP Registration No. 09580

International Standard Serial number

ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко

Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ CONTENTS

Редакційна ..... 1 ..... Editorial

День Батька ..... 2 ..... Father's Day

Духовість ..... 6 ..... Spirituality

Мистецтво ..... 10 ..... Life and Culture

Вісті з централі ..... 12 ..... News from the National Office

Симпозіюм СУК ..... 14 ..... UWAC Symposium

Нашим Дітям ..... 16 ..... For our Children

Громадська Хроніка ..... 17 ..... Community Events

Квіти незабутнім ..... 29 ..... In Memoriam

Пресовий Фонд ..... 33 ..... Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs. PAP Registration No. 09580

Front Cover:
Pictures submitted by family members
Back Cover Embroidery:
Ukrainian Bukovinian Cross-stitch Embroidery, UWAC Eastern Executive, 1974

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada

National Office :
9 St. John's Avenue ,
Winnipeg MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630
Fax: 204-582-5241

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Кожний сезон року має свої виїмкові прикмети, які приваблюють нас і дають нам можливість використовувати їхні особливості.

В літні дні місяця червня уся природа розвивається, заквітчана зеленню і квітами та чарує нас своєю красою. Цей розквіт можна порівняти до розквіту життя, яке час від часу потебує відсвіженої сили, енергії і надії.

Як найкраще можна це зробити? Окрім розвагових програм, родинні зустрічі та різні екскурсії до яких ми включаємося, бажаним є використати час на покращення свого знання різних цікавих тем.

Вже доказано багато разів, що велика сила, значення і поступ кожного народу залежить від його національної свідомости, високо розвиненої культури і освіти.

Пропонуємо Вам скористати з повільнішого темпа життя, і звернути особливу увагу на читання різних книжок, часописів і журналів.

Ознайомтеся із творами сучасних і минулих письменників, з багатою історією нашого народу та нашої культурної спадщини. Довідайтеся про сучасний політичний стан у світі, а як це все закінчите є багато дуже цікавих повістей на які варто звернути увагу.

Заохочуйте молодь до читання. В книжках знаходиться джерело знання на різні цікаві теми, якій збагачують життя кожної людини.

За словами Івана Франка:
Книги - морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна,
Той хоч і труду мав досить,
Дивнії перли виносить.

Набираючись різногороду знання з джерел друкованого слова дає всім нам золоту нагоду покращити рівень знання нашої рідної українької мови.

Бажаю всім веселого і спокійного літа!

Орися Сушко

Pentecost is sometimes referred to as the "beginning of the Church", when Christ sent the Holy Spirit upon the Apostles and the saving work of the Church began. It is yet another opportunity that Orthodoxy offers us for the renewal of our commitment to following the path of Christ toward salvation. The structure which the Church's Holy Tradition provides for us is one within which we have countless opportunities throughout the year to reflect on our Apostolic history and more fully understand its meaning in the context of our earthly lives. When we commemorate the Nativity of Christ, we experience a sense of re-birth, of hope restored, as we are reminded of the beginning of our Saviour's earthly life. When we celebrate Pascha, we experience the ultimate joy of a glorious resurrection, "trampling death by death", the agony that Christ endured in order to save the world from further unnecessary anguish. I even have non-Christian friends who have difficulty denying the moving symbolism of such a sacrifice for all of humanity. And similarly, meditating on the meaning of Pentecost reminds of the miracles that are possible in our lives.

So as I fumble, in very small yet faithful steps, toward living the words that I speak, I am thankful for the fact that no matter how often I stumble on my journey toward the beacon which Christ sets before us, the Church provides an infrastructure within which I can find my footing again and again. In addition to receiving the sacraments of Confession and Communion regularly, we also have celebrations such as Pentecost, Christmas, Pascha and countless others throughout the Church year to remind us of our roots, and to realign our spirits with our Source. We have been given these opportunities, through the grace of God, to honour our Apostolic heritage, and to apply the tools handed down to us through the centuries to ensure we remain on the true path. On June 23rd, may Pentecost inspire a renewed hunger for life in the Word for all of us.

Oksana

Шануємо нашого батька!

Батьківський заповіт

Ти можеш навчитись чужого звичаю
І мову чужу, наче пісню, завчить,
Але і в раю не знайти тобі раю,
Якщо ти не будеш вітчизною жить!

Якщо позабудеш стежину до хати,
Яку дитинчам навпростець
протоптав,
І матір, і рід свій, і слово крилате,
То значить, чижинцем бездушним
ти став.

Чужинцем не лише для рідного роду,
А навіть для тої нової землі,
Для друзів нових, що тебе у негоду
Пригріли ласкаво у власнім теплі.

І, наче прокляття, в нову ти родину
Внесеш свого серця закалець
черствий.
Внесеш, мов бескровним слимак,
холодину,
Бо вбив і стоптав ти свій корінь
живий.

Ти дітям і правнукам мусиш
віддати
Живуче коріння -
свій батьківський рід,
Тоді їх ніяким вітрам не зламати,
Ніякій негоді не стьмарити світ.

Ростислав Братунь (нар. 1927 р.)

Батько

Моєму рідному батькові

Сорочка полотняна і манишка
Пригадується ... усмішка твоя ...
З сусідом сперечався за обніжки,
Тримавсь землі, як осени реп'ях.

Садив картоплю чи добірні щепи,
Чи перекопував сухі горби,
І сам, немов земля, засох,
порепавсь,
І сам в землі піввіку загубив.

Бувало дорікав мені - Ох, де ти
Знаходиш радість серцю і душі
Навіщо пнешся й ти у ті поети,
Женися краще і покинь вірші!

Плоди дітей, роби з комори хату,
Вгрузай у землю і шукай дарів,
Кохай і муч її, терпку, багату,
Працюючи від рання до зорі.

Або учись на лікаря. Учися!
Та не тікай від прадідівських піль,
Щоб Ситники всі не перевелися,
Щоб на столі був завжди хліб і сіль.

Ах, милий батьку мій,
навіщо й ти ще
Чуття тривожиш дивно в час такий.

Хіба забув, що вже на хурторищах
Не крутяться дідівські вітряки
І не гуркочуть давні молотарки
В дворах хазяйських, що дідів давно
Вже комсомольці узяли за карки
І, як непотріб, кинули на дно.

Ах, батьку, батьку,
традиційний тату
Я вже путі своєї не зміню
Тобі на жаль і подив. Забагато
В моєму серці льоду і вогню.

Й ні трохи розсуду -
що вибрать ліпше
І де шукать достатків і вигод ...
Для мене краще, крилами
розсікши
Важучу темінь, знятись до висот.

І там ширять, шукаючи уперто
Бог зна чого, для кого і чому;
На порох чорні тучі перетерти,
Ущент розвіять вистояну тьму.

Щоб промінь дня, гарячий
перший промінь
Упав, як Божий дар, на чорнозем
Тобі на щастя - для сім'ї і дому,
Ну, а мені - для зустрічей і тем.

Щоб ти побачив, що і я не гірше
Як хлібороб, мозолю мозолі
І риюся в своїх буденних віршах
З такою ж радістю, як ти в землі.

Свою копаю ниву гострим лезом,
Старі чуття корчую, мов кущі,
Щоб падали в ґрунти моїх поезій
Із неба рідного густі дощі.

Хай виростають, рвуться
хай до неба,
Нехай колосяться мої пісні -
Щоб гордо ти торкавсь
рукою стебел
І свого сина бачив у мені.

Щоб ти не дорікав моїй удачі
Й часом не проклинав мій
творчий лет,
Щоб ти відчув і сам,
щоб ти побачив, -
Що й я землі потрібен, як поет.

Михайло Ситник, 1946 р.

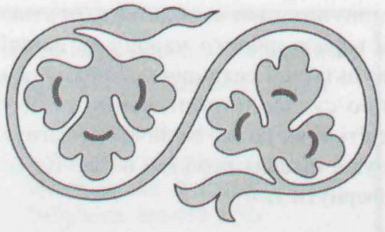

My "Dido" and the Vegreville Pysanka

By Tatiana Cheladyn
Edmonton, Alberta, Canada

My Dido (grandfather), Paul Sembaliuk, is a wonderful person. He designed the world's largest Easter egg, the Vegreville Pysanka. This isn't any normal pysanka. It is the huge monument that Vegreville, Alberta is known for.

The Vegreville Pysanka was built for the 100th anniversary of the Royal Canadian Mounted Police (1874 - 1974). The monument symbolizes the harmony and vitality of the multicultural settlement of Canada. It also represents peace and security brought by the RCMP.

My Dido, a graphic designer, was invited to sit on the Monument Committee to help with the design and the construction. Dido was inspired by his Ukrainian Heritage to make the monument a Ukrainian Pysanka.

The committee's first challenge to create the pysanka was to determine the material that they were going to use. At first they thought of concrete, fiberglass, steel, and plastic. None of them worked. In Dido's mind, he thought that there must be a material out there that was relatively light and that could be coloured. Their problem was solved when they thought of anodized aluminum. So, with that information, Dido designed the pattern so that they could use the anodized aluminum.

Then, another problem arose. They had to make the "egg dome" an enclosed shape, maintain symmetry of pattern and it had to be structurally self supporting.

Dido contacted a computer scientist to mathematically create an egg shape out of triangles. From the computer drawing, Dido helped with the pattern symmetry problem by creating his own pattern. The two radiating gold stars on the top and the bottom sections symbolize good fortune and life. The band of silver that circles the pysanka means eternity because it has no beginning or end. The three colours that are used in the pysanka are gold, silver and bronze. They symbolize prosperity. Dark bronze, the main colour of the pysanka, means good earth. I think that Dido made a good choice when he designed the pysanka.

Dido helped achieve nine international firsts with the Vegreville Pysanka!

They include:

~ the first mathematical or geometric definition of an egg shape

~ the first authentic egg shape to be built as a structure

~ the first architectural structure whose surface geometry requirements are as complex as the aerodynamic surface definition of an aircraft or missile cone

In conclusion, I would like to say that my Dido is a very creative man and that he has made a great contribution to our community. I imagine that he is as proud as I am to say that he is a Ukrainian Canadian.

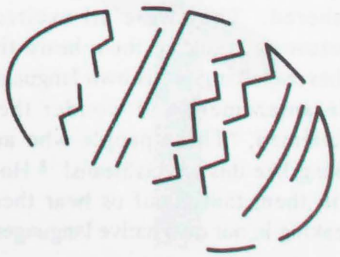

Pentecost

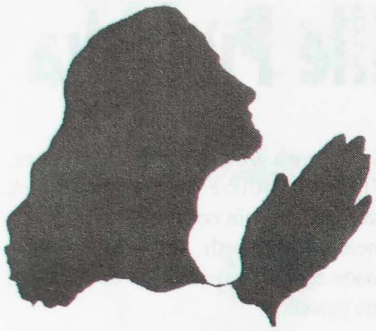

The miracle of Pentecost is recorded in the New Testament Book of the

Acts of the Apostles Chapter 2

The Coming of the Holy Spirit

When the day of Pentecost came, all the believers were gathered together in one place. 2 Suddenly there was a noise from the sky which sounded like a strong wind blowing, and it filled the whole house where they were sitting. 3 Then they saw what looked like tongues of fire which spread out and touched each person there. 4 They were all filled with the Holy Spirit and began to talk in other languages, as the Spirit enabled them to speak.

5 There were Jews living in Jerusalem, religious men who had come from every country in the world. 6 When they heard this noise, a large crowd gathered. They were all excited, because each one of them heard the believers talking in his own language. 7 In amazement and wonder they exclaimed, "These people who are talking like this are Galileans! 8 How is it, then, that all of us hear them speaking in our own native languages? 9 We are from Parthia, Media, and Elam; from Mesopotamia, Judea, and Cappadocia; from pontus and Asia, 10 from Phrygia and Pamphylia, from Egypt and the regions of Libya near Cyrene. Some of us are from Rome, 11 both Jews and Gentiles converted to Judaism, and some of us are from Crete and Arabia -- yet all of us hear them speaking in our own languages about the great things that God has done!" 12 Amazed and confused, they kept asking each other, "What does this mean?"

13 But others made fun of the believers, saying, "These people are drunk!"

Peter's Message

14 Then Peter stood up with the other eleven apostles and in a loud voice began to speak to the crowd: "Fellow Jews and all of you who live in Jerusalem, listen to me and let me tell you what this means. 15 These people are not drunk, as you suppose; it is only nine o'clock in the morning. 16 Instead, this is what the prophet Joel spoke about:

17 'This is what I will do in the last days, God says:
I will pour out my Spirit on everyone.
Your sons and daughters will proclaim my message;
your young men will see visions,
and your old men will have dreams.
18 Yes, even on my servants, both men and women,
I will pour out my Spirit in those days,
and they will proclaim my message.
19 I will perform miracles in the sky above and wonders on the earth below.
There will be blood, fire, and thick smoke;
20 the sun will be darkened,
and the moon will turn red as blood,
before the great and glorious Day of the Lord comes.
21 And then, whoever calls out to the Lord for help will be saved.'

22 "Listen to these words, fellow Israelites! Jesus of Nazareth was a man whose divine authority was clearly proven to you by all the miracles and wonders which God performed through him. You yourselves know this, for it happened here among you. 23 In accordance with his own plan God had already decided the Jesus would be handed over to you; and you killed him by letting sinful men crucify him. 24 But God raised him from death, setting him free from its power, because it was impossible that death should hold him prisoner. 25 For David said about him,

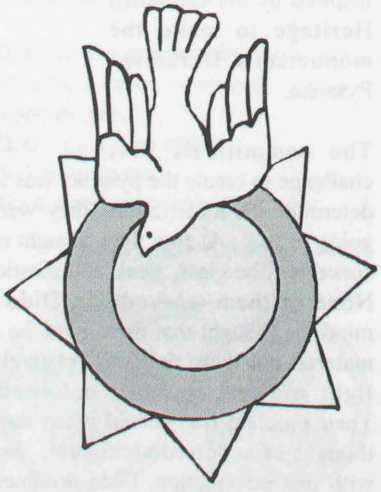

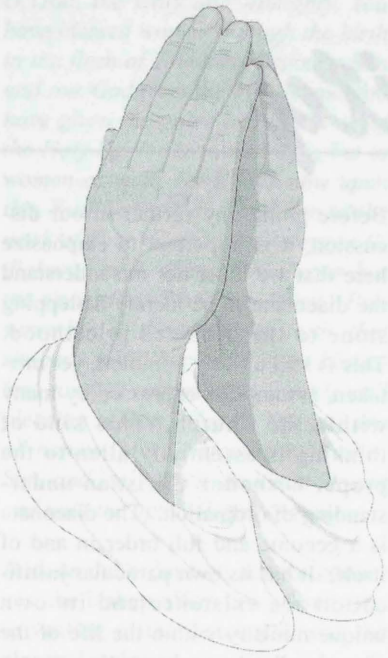

'I saw the Lord before me at all times;
he is near me, and I will not be troubled.
26 And so I am filled with gladness,
and my words are full of joy.
And I, mortal though I am,
will rest assured in hope,
27 because you will not abandon me in the world of the dead;
you will not allow your faithful servant to rot in the grave.
28 You have shown me the paths that lead to life,
and your presence will fill me with joy.'

29 "My brothers, I must speak to you plainly about our famous ancestor King David. He died and was buried, and his grave is here with us to this very day. 30 He was a prophet, and he knew what God had promised him: God had made a vow that he would make one of David's descendants a king, just as David was. 31 David saw what God was going to do in the future, and so he spoke about the resurrection of the Messiah when he said,

'He was not abandoned in the world of the dead;
his body did not rot in the grave.'

32 God has raised this very Jesus from death, and we are all witnesses to this fact. 33 He has been raised to the right side of God, his Father, and has received from him the Holy Spirit, as he had promised. What you now see and hear is his gift that he has poured out on us. 34 For it was not David who went up into heaven; rather he said,

'The Lord said to my Lord:
Sit here at my right side
35 until I put your enemies as a footstool under your feet.'

36 "All the people of Israel, then, are to know for sure that this Jesus, whom you crucified, is the one that God has made Lord and Messiah!"
37 When the people heard this, they were deeply troubled and said to Peter and the other apostles, "What shall we do, brothers?"

38 Peter said to them, "Each one of you must turn away from his sins and be baptized in the name of Jesus Christ, so that your sins will be fortgiven; and you will receive God's gift, the Holy Spirit. 39 For God's promise was made to you and your children, and to all who are far away -- all whom the Lord our God calls to himself."

40 Peter made his appeal to them and with many other words he urged them, saying, "Save yourselves from the punishment coming on this wicked people!" 41 Many of them believed his message and were baptized, and about three thousand people were added to the group that day. 42 They spent their time in learning from the apostles, taking part in the fellowship, and sharing in the fellowship meals and the prayers.

Life among the Believers

43 Many miracles and wonders were being done through the apostles, and everyone was filled with awe. 44 All the believers continued together in close fellowship and shared their belonging with one another. 45 They would sell their property and possessions, and distribute the money among all, according to what each one needed.

46 Day after day they met as a group in the Temple, and they had their meals together in their homes, eating with glad and humble hearts, 47 praising God, and enjoying the good will of all the people. And every day the Lord added to their group those who were being saved.

Come, Receive the Light (Good News New Testament). Published for the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America, Department of Religious Education by the American Bible Society.

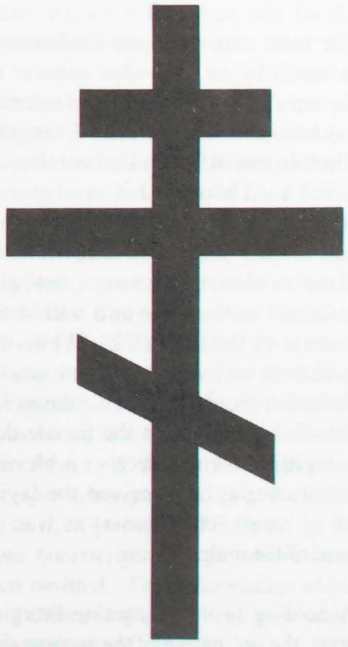

Spirituality

Women and the Diaconate

by Dr. Kyriaki Karidoyanes FitzGerald

Reprinted with permission

There has been growing interest in recent years among Orthodox in the historic position of the female deacon and in the possibility of reviving this ministry. Clearly, here has been a very remarkable development in this area of theological investigation. It is now common to find many Orthodox theologians openly discussing this issue. For the most part, they find no doctrinal reason against the rejuvenation of a genuine order of women deacons. Because these theologians see no doctrinal reason to keep the Church from reactivating the diaconate of women, this is a recognition which is, in itself, highly significant.

The most extensive and fundamental research by an Orthodox scholar on the topic of the order of the deaconess has been done by Professor Evangelos Theodorou of the University of Athens. Through his analysis of Byzantine liturgical texts, Theodorou has clearly demonstrated that the female deacons were actually ordained at the altar and within the context of the Eucharist. While this question was once debated among Orthodox theologians, Theodorou has forcefully shown that the female deacon did not simply receive a blessing (cheirothesia) but received the laying on of hands (cheirotonia) as was the case of the male deacon.

According to the Byzantine liturgical texts, the ordination of the woman deacon occurred as any other ordination to major orders. It took place during the celebration of the Eucharist and at the same point in the service that the male deacon was ordained. She was ordained at the altar by the bishop, and, later in the service, received Holy Communion at the altar with the other clergy. Depending upon the need, location, and situation in history, the deaconess ministered primarily to the women in the community in much the same way that the male deacon ministered to men. While the expression of the deaconess' work varied in both form and content throughout the life of the Church it is important to note that the hallmark of this ministry had always been loving service to others. This is because the female deacon, like the male deacon, was ordained to diakonia or ministry. And, as was the case with her male counterpart, she was ordained to unconditional service to the Lord and His Church. The woman deacon had always to be receptive to the many changing needs of the Church and the promptings of the Holy Spirit.

There is no clear evidence to explain why the order of the deaconess was gradually de-emphasized sometime after the twelfth century. It should be noted, however, that there does not exist any canon or Church regulation that opposes or suppresses the order. Writing in 1954 Professor Evangelos Theodorou noted that one could find at that time convents of the Church of Greece in which there were ordained deaconesses. This observation is certainly an important one.

Before going any further in our discussion, it is important to emphasize here that we must not misunderstand the diaconate to be merely a stepping stone to the ordained priesthood. This is still a fairly common, yet mistaken, assumption expressed by many within the Church. This kind of thinking is essentially alien to the proper Orthodox Christian understanding of ordination. The diaconate is a genuine and full order in and of itself. It has its own particular justification for existence and its own unique ministry within the life of the Church. While we know that certain male deacons may be called to pass from the oder of deacon to the order of presbyter and bishop, the nature and vocation of the ministry of the ordained deacon is permanent, complete, and unique. Yet, the ministry of the deacon does not entail presiding at the celebration of the Eucharist as the father of a community of believers. Thus, it was quite possible for both women and men to be ordained to the order of the diaconate.

The ordained diaconate is the only ministry of higher orders that has been open to women in the Orthodox Church. Although women have in fact been ordained deacons in the Orthodox Church, they have never been ordained to the orders of priesthood and episcopacy. Those persons who presently believe that there is no need for the diaconate in general and, more particularly, for women deacons, would find the prayers of the Orthodox Church of special interest. In the Orthodox ordination service of the deaconess, the following prayer is offered by the ordaining bishop:

O God, the Holy and Almighty, You have blessed woman through the birth in the flesh of Your only-begotten Son and our God from the Virgin, and You have given the grace and visitation of the Holy Spirit not to men only, but to women as well; Lord, look now upon this Your servant and call her to the work of Your ministry (es to ergon tis diakonia sou). Send down upon her the rich gift of Your Holy Spirit. Preserve her in the Orthodox faith, that she may fulfill her ministry in blameless conduct according to what is well pleasing to You. For to You are due all honour, glory and worship, Father, Son, and Holy Spirit, now and forever and unto the ages of ages. Amen.

And, as the ordination service continues, the bishop offers this prayer prior to vesting of the deaconess with the diaconal stole:

O Lord and Master, You do not reject women who are willing to offer themselves, in so far as it is fitting, to minister in Your holy houses, but rather You accept them into the rank of ministers (en taxei leitourgon). Grant the grace of Your Holy Spirit also to this Your servant who desires to offer herself to You and fulfill the grace of Your ministry, just as You gave the grace of Your ministry (charin tis diakonias sou) to Phoebe, whom You called to the work of ministry (ergon tis leitourgias).

While a full analysis of the service of ordination of the woman deacon is beyond the scope of this paper, studies of these and other prayers clearly indicate that the witness of the liturgical life of the Church does not limit this particular visitation of the Holy Spirit to men only, nor to certain privileged women who lived during a certain time in history, never again to be repeated. There are no constraints imposed upon the Holy Spirit in these prayers! These prayers tell us that the Lord accepts women "into the rank of ministers" with no restrictions as to time and place.

Certainly, there are a number of issues related to the order of the women deacon that must be studied. Among these are the disciplinary canons that set various ages and conditions of life for the prospective deacon. Yet, these studies should not prevent us from seeing the great good that the rejuvenation of the order of the woman deacon would be for the Church today. We need only look around us and see the spiritual needs that exist within the parishes and in the larger society. Even with the assistance of the most devoted laypersons, our priests cannot be expected to meet the many demands of parish life.

Therefore, it can be argued that the present situation requires that we also consider rejuvenating this special ministry for qualified women who, following a genuine discernment of their call, would be willing to make a permanent commitment to the ordained ministry of the Church. A decision by the church to rejuvenate the order of the women deacons would certainly not be an action contrary to Scripture and Tradition. Rather, such an action would be in complete harmony with the Scripture and Tradition of the Church.

Perhaps the rejuvenation of the female (as well as the male) diaconate will also provide us with a witness toward an even deeper spiritual reality. The woman deacon would take her appropriate place as a living sacramental presence in the life of the Church. This act in itself would serve as a powerful reminder that the fullness of the life of the Church is not meant to be expressed solely by what may appear to be a monolithic, male clerical presence at the Eucharist. Rather, this invitation of striving to share this fullness of the life of the Church (i.e. holiness) is at the very heart of the vocation of every baptized Christian. The rejuvenation of the female diaconate could serve as an important living testimony to this fact.

Those who have discussed the possible rejuvenation of the order of the woman deacon do not appear to have a clear perception with regard to how this might take place. Would it be possible, for example, for a particular diocesan bishop to simply begin to ordain women as deacons? This appears to be precisely what St. Nektarios did. He ordained at least two deaconesses for the convent on the island of Aegina for which he was the spiritual father. Or, some may argue, it may be necessary for a particular local church, rather than the pastoral initiative of an individual bishop, to make the decision to rejuvenate the order of the deaconess. Indeed, some may argue that the decision would have to be made by the entire Orthodox Church. Clearly, the issue is related to an even deeper one regarding the manner in which the Orthodox Church, either locally or internationally, is to act upon important questions which affect her life in the twentieth century.

This is the first in a series of excerpts adapted from the paper "Orthodox Women and Pastoral Praxis, Observations and Concerns for the Church in America," by Dr. Kyriaki Karidoyanes FitzGerald. The paper was originally presented at the Intra-Orthodox Conference on Pastoral Praxis (24-25 September 1986) and subsequently published in Orthodox Perspectives on Pastoral Praxis (Brookline, Mass.: Holy Cross Orthodox Press, 1988). The adapted excerpts are reprinted by permission from the Spring 1999 issue of St. Nina Quarterly. The footnotes have been omitted. For information about St. Nina Quarterly, contact womenusa@aol.com.

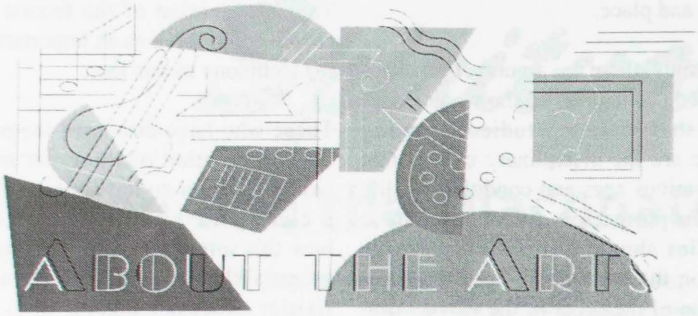

Василь Попадюк і скрипка Богом благословенний союз

Його ім'я вже обростає легендами. Василеві лише 36 років, а за плечима - сцени Іспанії, Італії, Франції, Австрії, Голландії, Туніси, Йордану, і, звичайно Європи та Америки. У 1988 році молодий хлопчак став одним з почесних гостей на шлюбній річниці короля Йордану Гусейна, від якого одержав в подарунок особисто вигравіруваний годинник. В 1990 році був одним із трьох мистців, що супроводжував Михайла Горбачова з дружиною Раїсою під час їхнього державного візиту до Іспанії. На основі різних газетних публікацій з нього виторюють образ такого собі пестунчика долі, якому легко стелиться під ноги шлях на сцену в усіх куточках світу. . . .

Певною мірою це так. Тільки не доля покладає йому шлях до успіху, а природний талант і надзвичайно напружена робота над собою, робота до виснаження, яка буває тільки в тих особистостей, куму в житті править їхнє покликання.

Василь Попадюк народився у Львові, але йому було лише кілька місяців, коли родина переїхала до Києва. Батько, Василь Попадюк - старший, професійний музикант і композитор, був переконаний, що його обдароване дитя стане піяністом, бо в свої 4 роки маленький Василько не відходив від піано. Але в 6 років познайомився з скрипкою. . . .

Його віддали до музичної школи для обдарованих дітей в Києві. В 7 років він уже чарував публіку своїми виступами. Коли йому було 17-ть, він складав екзамени в Київському консерваторію імені Чайковського. Треба було зіграти кілька творів Баха й Сіберліуса. Василь встиг вивчити тільки першу сторінку з твору Баха й кілька рядків із Сібеліуса. Що він мав робити на екзамені? І вирішив імпровізувати, поєднавши стилі обох композиторів. Коли він закінчив свою імпровізацію, професор насмішливо запитав: „Ну, і що це було?" „Як що?" - сказав Василь. - „Бах і Сібеліус". Професор задумався, промовив „Так, так..." і поставив хлопцеві високу оцінку.

В житті людини, кажуть, є три важливі речі: від кого народитись, у кого вчитись і з ким одружитись. Батько композитор і мама хореограф спрямовували і виховували своїх двох синів, Славка і Василя, як музикантів. Це вже пізніше були формальні вчителі, професори, продюсери. А своїм творчим злетом і світовими гастролями Василь Попадюк завдячує іншій людині - Володимиру Назарову, українцеві з Дніпропетровська, в якому цікаво поєдналися мистець і бізнесмен. Попадюк і Назаров познайомилися в Москві в 1989 році. Ансамбль Назарова виконував твори Василевого батька, але в афіші його ім'я не було згадане. І Василь молодший в перерві концерту пішов за куліси сваритися з Назаровим, який тоді був керівником престижного Державного театру фольклорної музики Союзу ССР, який ще називали придворним театром Горбачова. 21-річний музикант і визначний столичний артист порозумілися до такої міри, що Назаров запросив Василя до свого ансамблю. Це були роки високої школи і становлення гідності музиканта. Назаров кожного артиста у своєму театрі називав „Його Величність Артист", а всякі там директори були на другому місці. Саме з ансамблем Назарова, який пізніше перейменували на Театр національних мистецтв Росії, Василь Попадюк за п'ять років об'їздив півсвіту. Недавно вони знову відновили співпрацю, і в ці дні два артисти по обидва боки океану розробляють нові надзви-чайні плани.

В 1997 році Василь переїхав до Канади - і знову щасливі зустрічі. Ще в 1993 році, гастролюючи з танцювальним ансамблем „Гопак", Василь Попадюк познайомився з Леонідом Олексюком, канадським українцем, продюсером того ансамблю. Минуло багато часу, аж поки у 1998 році, після переїзду Василя до Торонто, їхнє знайомство переросло у співпрацю і дружбу. Тоді ж в Торонто Василеві

зустрілася Соломія Качмарська-Хмара, дочка славнозвісного дисидента й політика Степана Хмари. Соломія дала йому не тільки незрадливе кохання, відчуття сімї, а й ділову підтримку в усьому. В час, коли талант Василя досяг зрілості, саме це мало прийти в його життя - професійне провідництво, безкориливість і вірність.

В Торонто у Василя було багато виступів на найкращих сценах міста й цілої країни, але то були поодинокі, сольні номери у складі тих чи інших програм. Разом з Леонідом Олексюком вони задумують створення ансамблю, де Василь був би єдиною зіркою, щоб на повну си-лу виразити свій власний, унікальний музичний стиль: поєднання народної музики і джазу, фольклору і класики. Так наро-дився ансамбль „Аблейз!" (Ablaze) (точніше було б сказати Василя Попадюка у супроводі „Аблейз") проходили і грандіозним успіхом, але на нетеатральних сценах. З цією групою Василь записав свій другий компакт-диск, який символічно назвав „Десять тисяч миль" - приблизна відстань від Канади до його рідної України. Саме цей останній диск переконав Леоніда Олексюка, що Василь має більш ніж достатньо оргігінальних композицій для шоу на великій сцені. Концерт оголоси-лу на 11 травня в театрі Джона Бессета в Торонто. І хоч для торонтських театралів ім'я Василя Попадюка відносно нове, і реклама не була широко розгорнута в головних засобах масової інформації, успіх перевершив сподівання. Публіка стоячи, вітала скрипаля гучними вигуками, довги-ми овціями. Відома канадська комедійна артистка Люба Гой у перерві концерту сказала „Це просто чудо! Скільки почутів він вкладає в гру, скільки звуків видобує із свого маленького чарівного інструмента. І сам образ Попадюка на сцені такий романтичний. Ні, це великий, вели-кий талант! Цей хлопець таки зро-бить славу Україні!." Окремі твори Василь виконував разом із своїм братом Славком Попадюком, також талановитим скрипалем, який дотри-мується більш класичного стилю.

Василь насправді творить враження романтики і грою, й своїм виглядом. Невеликої тендітної статури, завжди в чорних шкіряних штаняах і чорній

шовковій сорочці, довге темне волосся спадає на вродливе бліде обличчя з делікатними рисами, тонкі нервові пальці . . . А коли грає . . . Це хочеться порівняти з любовною сценою. Він ніжно бере скрипку в руки, торкається струн смичком - і вона починає говорити. А він в обожнюванні притуляє до її лона своє гарне лице і слухає закохано. Скрипка співає - і лице Василя світиться і мліє, скрипка шаленіє в темпераменті - і очі Василя горять, уста ворушаться, на чолі виступають крапельки поту. Скрипка плаче - і така печаль, такий біль на обличчі того, хто її дюбить і пестить... В такі хвилини легко відчути, який незахищений і ранимий цей талант. Це Богом благословенний союз. Випадковість чи містика, але коли його вагітна мама подорожувала з танцювальним ансамблем „Ятрань" по Словакії, до неї підійшов один чоловік, українець з Канад, й сказав: Скоро ти народиш сина, він стане скрипалем. І простягнув їй маленьку іграшкову скрипочку. Невдовзі Світлана Попадюк народила сина, його назвали Василем.

Той хто чув, що цей музикант виробляє на своїй скрипці, вже ніколи не забуде його імені. Дехто називає Василя Попадюка генієм, українським Паганіні. Таланти і генії завжди обростали легендами. Мабуть тому, що вони незбагненні і невловимі для світу. Насправді більшість з них якраз і непрактичні , часами наївні, вразливі, їх так легко використати і навіть зламати. Попри успіхи, які супроводжують Василя з раннього дитинства, він має власний гіркий життєвий досвід. Саме в роки високого злету в театрі Назарова та в Київському танцювальному ансамблі „Гопак" Василь одержав звістку, що його батько, який перебував на гастролях в Іспанії з Державним ансамблем ім. Григорія Верьовки, помер. Це буд удар, непосильний для сина. Не стало людини, яка була для нього провідною зіркою. Василем опанувала депресія, він заламався. Впасти йому не дала його єдина пристрасть - Скрипка. Бо хіба можна було підходити до неї із сплутаними думками, торкатися її непевними руками? .. І були ще люди, які стали поруч.

Талант Василя Попадюка увійшов у повну силу. Попереду - заманливі пропозиції. Сьогодні найголовніше - це 15 червня витримати фінал конкурсу Canadian Music Dream канадської компанії

Continued на сторінка 27

Українські Композитори

Ще в сіру давнину музично-поетичне мистецтво наших предків в Україні віддзеркалювало їхню працю, світогляд і громадський побут. Воно було підпорядковане в суспільстві боротьбі людини за панування над природою. Уявлення людини про сили одухотвореної природи у неможливість підпорядкувати їх своїй волі з ходом часу довели до її самосхилення перед ними і до створення поганського культу природи - первісної релігії, що була фантастичним відображенням в уяві людей - тих зовнішніх сил, як панують над ними в їхньому щоденному житті. Відповідно до сезонів і характеру праці, народ творив різнородні пісні: трудові, ігрові, хороводні, обрядові, величальні та інші, і вони використовувалися відповідно до пір року.

Археологічні знахідки підтверджують факт наявности в наших предків різноманітного інструментарія, в якому зустрічаються струнні, смичкові, щипкові, духові та ударні інструменти. В епоху Київської Держави на українських землях, з центром у Києві, музично-поетична творчість з її різноманітними жанрами підлягала процесові дальшого розвитку; і наші предки на цій основі досягли високого рівня самобутньої й багатої української музичної культури

Як свідчать численні історико-літературні документи й матеріяли археологічних розкопок та памяток архітектури, музичний побут княжого двору відзначався багатством і різноманітністю.

На землях Руси-України християнство було вже в перших віках Церкви Христової. Разом з християнством та його ритуалами нас зявилася й церковна музика - ще перед офіційним прийняттям християнства. У звязку з уведенням христи янства в Київській Державі почала розвиватися й церковна музика.

Система староцерковних наспівів стала згодом називатися розспівом. Основні риси староцерковного співу такі: чиста акапельність, що відрізняє її від латинської вокально-інструментальної церковної музики. Музична культура Київської Держави в усій багатогранності її змісту, жанрів і форм інтенсивно розвивалися на основі народньої творчости. Особливу ролю в розвитку літератури, освіти й письменства відіграв великий князь Ярослав Мудрий.

Невід'ємною частиною культури в Київській Державі була музика, а всьому перш за все - народня пісня. Населення Київської Руси міцно зберігало в своєму побуті старовинні хліборобські народні свята з їхніми численними піснями-календарними й веснянками-закликаннями, зверненими до сонця, з обрядовими русаліями, купальськими грами й родинно-побутовими. Пісня - це невід'ємна частина душі українця, вияв його натури, найкращий вислів душевних переживань.

Усі сторінки українського життя особистого, громадського, релігійного, національного й політичного відбилися в українській пісні, немов у дзеркалі, з дивною експресією в слові й музиці, - так що українська пісня являє собою не тільки живий образ українського життя, але й літопис нації, її історії в звуках. Такої співаної історії не має жоден інший народ світу. Як вияв життя нації, українська пісня лунає на всьому просторі українських земель - від Карпат по Кавказ, і далі - по місцях його еміграції: на Зеленім Клині над Тихим океаном, в Америці, Канаді, Бразилії Австралії, Н. Зеляндії . . . Вона звучить в Україні в кожній добі року: при світлі місяця та співах соловія під зоряним небом тихої літньої ночі, вона заливає золоті лани пшениці в степах під промінням гарячого сонця в жнива, тішить молодістю разом з весняною травкою та цвітом дерев, бадьорить серце на міцному морозі в зимі. Кожен рух серця, кожна подія життя, кожен прояв у природі, - все оспіване тією піснею з чаром найвищої поезії, найглибшого почуття, найтоншої музикальности, і все це цілком оригінально, самобутньо й неповоторно. Поруч з глибиною душевних переживань та чаруючої ніжности української пісні в ній буяє сила духового здоров'я незіпсованої нації, жадоба волі й щастя та веселий, нестримний характер. А все це впорядковане зрівноваженню, природженим почуттям міри, краси й гармонії. Українець не може не співати, бо ж цього вимагає його натура; та й має він що співати, бо народня пам'ять зберігає незчисленні пісенні скарби з передісторичних часів до останніх днів. А пісенна творчість - це немов те животворче джерело, що видає з себе все нове й нове. Українська пісня - це джерело духового й національного здоров'я українського народу, - немов Біблія минулого та Заповіт майбутнього. Скріплювала вона силу нашого народу й допомагала його самозбереженню на довгому й трудному шляху його трагічної, кривавої історії. Це ж вона оповідала йому про славне минуле й прокладала йому шлях у майбутнє. За українською піснею можна прослідкувати всі фази життя української нації з самого початку її

існування аж по наші дні.

Часи передісторичні та поганські - до X століття, а також героїчно-блискуча доба князівської державности до половини XIII ст. віддзеркалилися в різдвяних колядках та новорічних щедрівках. У перших знаходимо цікаву амальгаму націоналізованого християнства з залишками старого поганства, а в других чуємо величальні пісні з старого дохристиянського обряду та князівської доби. Ті ж дохристиянські пісні лунають і в весняних хороводах, купальських іграх та обжинковому обряді. Цілий цикль форм шлюбу, - від часів племінного життя до князівської доби, - знаходимо в піснях весільних. Звуками давнього орієнту бівлійної доби та клясичного світу пливуть до нас похоронні голосіння. Кривава боротьба українського народу за свою волю й національність, чин його національних героїв та козацтва XV - XVIII ст. ст. породив пишний цикль пісень історичних та козацьких дум, що так докладно оспівують великі чини й події з іменами їхніх героїв, а іноді й з уточненими датами.

Релігійне життя християнське віддзеркалилося в піснях побожних-лірницьких і в так званих кантах, а відгомони старих дохристиянських вірувань знаходимо в піснях обрядових. Індивідуальне життя дало найбільший і найцікавіший цикль пісень любовних, а життя громадське відбилося в піснях побутових: родинних, колискових, громадських, козацьких, чумацьких, робітничих, застольних, танкових, гумористичних, сатиричних, весільних і.т.д. Кожна доба року забарвлена піснями: зима - колядками й щедрівками, весна - веснянками, літо - купальськими й обжинковими, осінь - весільними. Увесь цей величезний пісенний скарб вражає своєю різноманітністю як з музичного, так і з словесного боку, і то як формою, так і змістом. Є пісні індивідуальні, а є й гуртові, тобто сольові й хорові; є суто вокальні, але є й з'єднані з дією чи грою; є пісні типово чоловічі, є жіночі, а в цьому є специфічно дівочі, є й парубочі; є старечі, є й дитячі. І все це відзначається вражаючою щиротою мелодики, щирою сердечністю, дивною стрункістю та викінченістю форми як у мелодії, так і в тексті.

Недарма Т. Шевченко, назвавши нашу пісню нашою „славою", сказав, що вона „не вмре, не загине", бо українська пісня буде жити, поки буде жити український народ.

Імперія Київської Руси почерез династичні зв'язки та торгівлю була тісно пов'язана з західними країнами Европи. У той час (14 ст.) українська молодь студіювала в університетах Европи: в Празі, Парижі, Падуї та в інших навчальних центрах Европи. У цю добу розвиток української культури значно розвивався й процвітав. Центрами розвитку української музичної культури за того часу були: Київ, Луцьк, Львів та інші наші міста. Найвищий розвиток української музичної культури був у 16 - 18 ст. Представниками цієї доби були: Микола Дилецький, Максим Березовський, Дмитро Бортнянськсий та Артем Ведель.

АРТЕМ ВЕДЕЛЬ (ВЕДЕЛЬСЬКИЙ)
(1772 - 1806)

Артем Ведель народився в Києві. Музичну освіту та гуманістичну освіту набув у Київській академії, де став відомим співаком-солістом у хорі, скрипалем, композитором. Був диригентом хору в Москві, опісля з найталановитіших українських композиторів другої половини XVIII ст.

Життя його передчасно обірвалося в умовинах безправя й політичного гніту часів царювання Катерини II та Павла I. Він був замкнений у домі умовохворих, що спричинило його смерть у 1806 р. в Києві. Відома нам частина творчости А. Веделя обмежується жанрами духовної хорової музики; за своїми молодико-інтонаційними джерелами вона органічно повязана з українською народньою музичною творчістю. Написав він понад 20 хорових духовних концертів, літургію та інші богослужбові твори.

МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ
(1745-1777)

Максим Березовський народився 16 жовтня 1745 року в селі Глухові; був студентом Київської Академії; забраний з України до царського хору в Петербурзі, він згодом був висланий на студії музики до Італії; в м. Больонії вчився в Падре Мартіні і був членом больонської філгармонії. Автор опер в ілалій-ському стилі Демофонт та Іфіге-нія, хорових духовних концертів та творів церковної музики.

По повороті до Петербургу мав обіцяне керівництво консерваторії в місті Катеринославі, в Україні, але консерваторії не оснували - через інтриги. Не мавши змоги працювати в ділянці музики, попав у нервову недугу та покінчив життя самогубством 22 березня 1777 року, в Петербурзі.

Джерело: НАРИС З ІСТОРІЇ УКР АЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ: Книжка друга, УКРАЇНСЬКІ КОМПОЗИТОРИ, Сергій Яременко, Видання Союзу Українок Канади, Едмонтон 1984.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Літо

Вже відділи приготовлються до літнього відпочинку, також діти зачинають думати про вакації. Час заохочувати дітей і наших СУМКівців, щоб учасщали до наших оселів, а також до інтитутів та до Колегії Св. Андрея. Відділи повинні помагати в цій ділянці морально і фінансово. Заохочуйте нашу молодь брати участь як директори, учителі, дорадниці або учні. Успіх цих курсів залежить від усіх нас.

Подяка

Централя щиро і сердечно дякує бувшій голові Східньої Екзекутиви Союзу Українок Канади, Марусі Венгер разом із членками Екзекутиви з відділів Доньки України і Лесі Українки в Монтреалі.

Дякуємо за п'ять років постійної, спільної і жертвенної праці. Рівнож вітаємо нововибрану голову Східньої Екзекутиви Анну Троян, членку СУК відділу ім. Княгині Ольги при Катедрі Св. Володимира в Торонті. Також членок, які увійшли до Екзекутиви репрезентуючи чотири відділи в Торонто, а саме - Св. Княгині Ольги , Софії Русової, Св. Анни і Людмили Старицької-Черняхівської.

Дай Боже Вам кріпкого здоров'я і охоти до дальшої праці. Нехай Всевишний нагородить Вас душевним задоволенням за світлі Ваші успіхи.

Співчуття

Низько клонимо наші голови пошаною і вдячністю у світлу, незабутню память всім членкам Союзу Українок Канади, які упокоїлися. Особливо згадуємо:

бл. пам. Др. Савелю Стечишин, бувшу крайову голову СУК

бл. пам. Софію Василишин, бувшу крайову голову СУК

бл. пам. Фіону Пелех, довголітьню членку СУК і секретарку СУС

бл. пам. Володимир Базюк, довголітнього члена ТУС і батька нашої референтки СУМК Маріяни Маковської.

Родинам висловлюємо наше глибоке співчуття а покійним Вічну Память!

Reminders

1. Branch histories 1976 - 2001
Branch histories are long past due. Please send them to the office as soon as possible. Thank you to the branches who responded to our Easter newsletter and notified the office regarding this matter.

2. 2002 Budgets
Thank you to all the branches who have completed and submitted their annual budget forms (anketas). We are still awaiting these from several branches. Please submit them as soon as possible.

Ukrainian Women's Association of Canada Conference
St. Andrew's College, Winnipeg MB
July 12 - 14, 2002

Program

Friday, July 12th
12:00 p.m. - 1:00 p.m. Registration
1:00 - 5:00 p.m. -
Session I - UWAC Structure
6:00 - 8:00 p.m. -
Education - Our Children
Wine and Cheese

Saturday, July 13th
9:30 a.m. - 12:30 p.m. -
Session III - Strategic Planning
12:30 - 1:30 p.m. - Luncheon
1:30 - 4:30 p.m. -
Session IV - Strategic Planning
BBQ Supper

Sunday, July 13th
Divine Liturgy
Brunch
Wrap-up Session (if necessary)

Registration $65.00

Accommodation
All accomodation must be arranged by the delegates.

1) St. Andrew's College
29 Dysart Road
Winnipeg MB R3T 2M7
Small single: $23.50 / person
Large single: $28.50 / person
Double: $33.50
(above prices include breakfast on Saturday)

2) Comfort Inn
3109 Pembina Hwy
Winnipeg MB
Phone: 204-269-7390
Fax: 204-261-7565

3) Holiday Inn Fort Richmond
2935 Pembina Hwy
Winnipeg MB
Phone: 204-275-7711
Fax: 204-269-0364

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Симпозіюм Схід. Екз. Союзу Українок Канади Гамільтон, Онтаріо -- 13 квітня 2002

Слово нововибраної голови Східньої Екзекутиви Союзу Українок Канади - *Анни Троян*

Пані Голово/Предсіднице, Всечесний Отче, Достойна Пані Добродійко, Шановні Гості і Дорогі Союзанки!

Я стою перед Вами глибоко зворушена пошаною і довірям яке ви віддали мені і всім членам нововибраної Східньої Екзекутиви Союзу Українок Канади. Від нас усіх, які прийняли честь працювати в Екзекутиві наступні 4 роки, просимо прийняти нашу сердечну подяку. Також дякуємо голові і членам уступаючої Екзекутиви за вашу цінну працю підчас 6 років каденції. Ми будемо вас мати як приклад до наслідування. Ми будемо йти стежками наших світлих попередниць. Будемо вірно і з любов'ю виконувати наші обов'язки.

Особливо дякую Пані Орисі Сушко за піддержку і добрі поради, а Пані Марусі Венгер, за терпеливість і поміч в переданню мені її обов'язків, а головно за всі дуже професійно видані „Обіжники".

Дуже дякую всім паням які погодились стати членками нової Східньої Екзекутиви і взяли на себе обов'язки.

Моя подяка також належиться голові нашого Відділу Св. Кн. Ольги при Катедрі Св. Володимира в Торонті, Пані Євгенії Мельничук, яка мою кандидатуру подала, і всім моїм членкам-посестрам які так численно мене підтримали. Постараюсь ваше довір'я і пошану оправдати.

Сьогодні я також зворушена що стою перед вами завдяки моїй дорогій Мамі, Софії Степанюк. Мамі було лише 18 років як вона стала членкою Союзу Українок в 1930-ому році в Україні, а після війни, в Канаді аж до смерті. Мама була членкою Союзу Українок 62 роки, займала екзекутивні позиції у Відділі Кн. Ольги в Лондоні, а пізніше в Торонті і на Східній Екзекутиві С.У.К. Від наймолодших літ Мама мене впроваджувала в роботу Союзу і я пішла слідом за нею. Я завжди буду їй вдячна за мої успіхи і завжди буду горда що я є Союзанка, членка першої української жіночої організації, як в Україні так і в Канаді.

Союз Українок Канади є найстарша українська жіноча організація в Канаді і за 75-ть років свого існування дала величезний вклад праці для духового, фізичного і національного збереження українського православного суспільства, дбала щоб ми були взірцевими і шанованими громадянами в Канаді і завжди підкреслювала потребу зберегти нашу українську ідентичність. Наші Союзанки - прабабуні, бабуні і мами - віддано і часто в тяжких умовах, працювали щоб сповільнити процес асиміляції, щоб ми не щезли серед чужого, перемішаного, безбожницького канадського суспільства, зосередженого над матеріяльними вигодами і розвагами. Наші Союзанки працювали бо вони любили своє рідне. Вони зберігали нашу свідомість що ми є невідємною частиною українського народу, деб він не був. Вони плекали любов до нашої церкви і до нашої української культурної спадщини. Ця любов давала їм силу і витривалість. Ця любов приносила великі успіхи. Ця любов і нам допоможе в нашій праці.

Наша нова Східня Екзекутива є перша вибраною в новому столітті і в новому тисячолітті. І воно є гідно що ця Екзекутива буде міститись в Торонті, де перший Відділ Союзу Українок повстав в Онтаріо. Тоді потреби нашого суспільства були інші і праця нашого Союзу мала інший характер ніж сьогодні, але в суті, ті дві головні ролі які союзанки виконували в минулому нам далі потрібно виконувати.

Союзанки завжди були Мироносиці і Берегині. Союзанки були Мироносиці бо вони дбали про збереження нашої віри і нашої Святої Української Православної Церкви, з її прикрасними обрядами і особливою архітектурою. Союзанки також були Берегині нашої української родини, нашої мови і нашої культури. Вони берегли зв'язок поколінь і памятали про потреби наших братів і сестер на чужині і в Україні. Протягом трох поколінь вони виховували своїх дітей щоб продовжували їхню працю. Вони виховували нових Мироносиць і нових Берегинь. Вони ті працьовиті бджілки які несли солодощі і світло поміж нас.

Ми мусимо їхніми слідами далі йти, бо наше збереження в Канаді, релігійне і культурне, сьогодні є більш загрожене ніж колись. Багато наших церков майже порожні, наші організації щороку зменьшуються, число Українців в Канаді впало із 1 міліона майже на половину. Питаємо чому? Де є наш приріст? Таж Українці в Канаді вже живуть понад 100 років!

Обєднані Нації проголосили 2002-гий рік Роком Молоді, бо ввесь світ не тільки турбується самозбереженням суспільств і націй, але також нашої плянети. Ми Союзанки мусимо також взяти участь в цьому процесі і звернути увагу на нашу молодь, куди вона ходить, де вона належить, де вона молиться і чи взагалі молиться, що вона любить і про яке життя дбає. В родині СУС наша молодеча організація є СУМК. Це є наше джерело з відкіля напливали нові провідники і нові члени. Ми мусимо їм допомагати і працювати щоб наші діти і внуки спілкувались, любили ходити до нашої церкви і щоб вони знали і були горді зі своєї спадщини, зі свого коріння. Там де є молодечі організації, там життя церкви і громади процвітає. Там Союзанок не бракує.

Завдання Східньої Екзекутиви Союзу Українок Канади є потрійне: (1) репрезентувати наш Союз, (2) інформувати наші відділи і (3) заохочувати наших членок до дальшої праці над нашим духовим і культурним самозбереженням. Поодиноко ми слабі. В організації, в гурті, ми сильні. Ніхто нам не допоможе якщо ми самі собі не допоможимо.

Ми спільно будемо йти вперед з вірою в Бога, будемо робити що потрібно щоб обновити життя наших родин і наших парафій. Ми будемо нести наш смолоскип високо, гордо і радісно, щоб його вогонь нам освітив правильний шлях у майбутність.

Це все є справа любови.

Допоможи нам Господи.

* * *

Dear Members of Souz Ukrainok Kanady!
Cher Soeurs de Belle Provence!

On behalf of all the members of the newly elected Eastern Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada, I would like to express our gratitude for the honour bestowed upon us and the trust in our abilities to carry on the work of our predecessors. We thank the outgoing Executive for their fine work in the last 6 years. It shall be a tough act to follow. We shall, nevertheless, work with love for our church and our heritage to preserve our Ukrainian identity in Canada and encourage our young people to do the same, especially in this Year of the Youth. We are the honey bees who carry sweetness and light into our communities.

For support and guidance I thank Mrs. O. Sushko, Mrs. M. Wenger and Mrs. E. Melnychuk. I am proud to be a member of the oldest Ukrainian women's organization, both in Ukraine and in Canada. I have followed in the steps of my Mother, the late Sophia Stepaniuk, who was a member of this organization for 62 years and sat on the Eastern Executive of the UWAC. It was she who did most to nurture my love for all things Ukrainian and to believe that this organization did very important work to preserve the Ukrainian Orthodox Faith, Church and Community. The pressure to assimilate, from the irreligious, materialistic, multicultural, pleasure-oriented elements in our society, is so strong that statistically the Ukrainian presence in Canada has diminished to half a million in the last two generations, half of what it was in the 1960s. Our Church and organizations continue to diminish, but as mothers and grandmothers we have the power of our faith and of our love to reverse this process. We are the Handmaidens of our Church and the Guardians of our Heritage.

The Eastern Executive shall fulfil its three-fold mission:

(1) to represent our organization,
(2) to keep our membership informed,
(3) to inspire our members to work on preserving our spiritual and cultural identity as Ukrainian Canadians. We shall carry our torch joyously and high, with trust in God's help and guidance.

Apres tout, c'est toujours une oeuvre d'amour.
After all, it's always a matter of love.

With trust in Our Lord, let us move forward.

For Our Children
Нашим Дітям

Червень

В золотій хустинці
Дорогі гостинці
Червень нам приніс.
Гляньте, як суниці
В лісі у травиці
Розсипає скрізь!

Налилися вишні
Соковиті, пишні;
Плениці шумлять.
Червень нам співає
Весело над гаєм,
Кличе в гай гулять.

Кличе мене з хати
На ріку купатись:
Трусики надінь!
А навколо грає
Сонце водограєм ...
Ой, яка теплінь!

Марія Познанська

Метелик

Я біжу, біжу по гаю,
Я метелика вспіймаю.
А метелик не схотів,
Геть від мене полетів.

Сів метелик на листочок,
Може, там сховатись хоче?
Блиснуть, крилечка рябі -
Не сховатися тобі!

Сів метелик на травичку,
Може, думав - не помічу.
Блиснуть крилечка ясні -
Зразу видно вдалині!

Полетів він на лужок,
Заховався між квіток . . .
Я іду, іду, іду,
Метелика не знайду! . . .

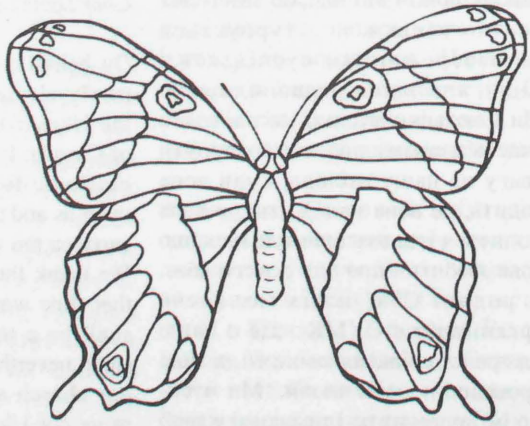

Наталя Забіла

Our Pioneer Member - Mrs. Kay Bortnak

Yorkton SK

February 4, 2001. National UWAC President, Sonja Bejzyk, presenting Kay Bortnak her 75th Anniversary Hramota. In the background her daughter, Sylvia Folkowski, is proudly looking on

The UWAC, Olena Pchilka Branch, Yorkton, Saskatchewan, is very proud and honoured to have a member of long standing in our organization. Mrs. Kay Bortnak was born in the Hamton, Saskatchewan area, daughter of Anna and Wasyl Stefaniuk.

She joined the UWAC, Olha Kobylanska Branch in Mazeppa, Saskatchewan in 1926, where she served as Secretary, Treasurer, Vice President, and President. In 1946, she moved with her family to Yorkton. She immediately joined the UWAC, Olena Pchilka Branch and held the position of Secretary for many years.

Mrs. Bortnak donates generously towards various projects within the Church, UWAC annual bazaars and teas, socials, Chram or any Church Feast Day celebration, Ukrainian school, as well as any other projects that require financial assistance.

She is also a long time and faithful subscriber to *Promin*, from the first issues that were published. Each month, she anxiously awaits for *Promin* to arrive and reads it from cover to cover. She is also an avid reader of the Church newspaper, *Visnyk*.

Mrs. Bortnak received *hramoty* for her continuous and faithful membership in the UWAC on the following dates:

June 17, 1964 - 25 years
October 9, 1977 - 50 years
August 30, 1987 - 60 years
February 4, 1996 - 70 years

On February 4, 2001, our National President, Sonja Bejzyk, presented Mrs. Bortnak with a *hramota* on the occasion of her 75th anniversary of continuous UWAC membership. She was also presented with a *hramota* and pin on behalf of the local branch.

On behalf of all our members, a warm and hearty congratulations are extended to Mrs. Kay Bortnak. May God's blessings grant her good health for many more years to come!

Mnohaya Lita!

Submitted by
Sally Skwarchuk, Archivist

День Членства Відділу ім. Ольи Кобилянської в Саскатуні

Mary Budzak with Dr. Savella Stechishin

Anne Klopoushak with Nellie Michayluk

Відділ ім. Ольги Кобилянської відбув Свято День Членства в неділю 17-го лютого 2002 в авдиторії при Катедрі Пресвятої Тройці в Саскатуні. Так як в минулому, цей день є день подяки нашим членкам за їх довголітню працю та день коли ми скромно відзначуємо їх цвітами та плитами, так щоби наступне покоління знало про їх віддану працю для відділу. Отець Тарас Маковський відкрив програму молитвою.

Vera Webster, vice president, was the mistress of ceremony for the event. She welcomed everyone to the tea, thanking the membership for the preparation and the general organization of the day's event.

Rose Sopatyk, branch president, in her greeting welcomed and reminded those present that this year is the 75th-year anniversary of our women's organization at the national level, with our branch being one of the first organized. There are now over 100 branches across Canada with approximately 3000 members. We in our branch have members who have worked tirelessly for over 70 years and we are very proud of them.

Голова відділу Розалія Сопотик висловила щиру подяку всім основоположницям за їх візію та за їхню працю і за ті цілі, що вони вложили - бо ми як членкині до сьогоднішного дня пробуємо підтримати ті традиції, та підтримувати наші культурні звичаї, так щоби ми передали ці улюблені традиції молодшому поколінню.

Голова Розалія також висловила щиру подяку всім членкам, що причинилися до сьогоднішного свята - ті що так гарно прибрали залю і тим членкам що приготовили таку смачну перекуску. Вона також подякувала всім присутнім, які прибули помогти нам відсвяткувати цей день.

Mary Budzak with Alice Zaleschuk

Anne Klopoushak with Mary Tkachuk

Dobr. Joanne Makowsky read a brief biography of our long-time members. Their countless hours of personal devotion are very much appreciated. The members honoured were:

Anastasia Michayliuk was honoured as a member for 70 years of service. Fifty-year members honoured included Pearl Gryschuk, Kay Kowal, Gloria Oleksyn, Olga Bokshowan, Nellie Deptuck, and Emily Hawrish. A 25-year member, Pearl Kalynka, was also honoured. Each honouree was presented with an appropriate „грамота" and a bouquet of flowers. The applause of those present expressed sincere thanks for their combined service.

Six new members were introduced: Mary J. Linn, Lily Herman, Mary Maksuta, Tammy Allen, Roberta Welbourne and Dena Bracken. These members were presented with a copy of the U.W.A.C. constitution and flowers and were warmly welcomed to our branch.

Several branch members, who are also church choir members entertained us with two songs: "Beriska" and "Oy Verbo, Verbo."

Long-term Branch members and former Branch presidents, Mary Budzak and Anne Klopoushak, reflected on the lives and accomplishments of four of our long-time honourary members.

In speaking about Dr. Savella Stechishin, Mary Budzak again emphasized the many contributions that Dr. Stechishin has made to and for our organization since 1927. It is well known that she, as one of the founders and leaders among Ukrainian women, contributed long-lasting goals and objectives which we honour to this day. Her many contributions have been recognized with well-deserved special awards, among them the prestigious Order of Canada.

Mary Budzak continued her reflections about Alice Zaleschuk. Alice was also a long-time member who faithfully served our organization, sharing leadership responsibilities,

Left to right: Alice Kripki (sitting in for Nellie Deptuch), Emily Hawrish, Pearl Gyschuk, Olga Bokshowan

Left to right: Dobr. Joanne Makowsky, Mary J. Linn, Mary Maksuta, Gloria Oleksyn, Dena Bracken

as well as taking part in many dramas over the years. She was always highly supportive and dedicated to ensuring the future of our organization. The late Alice fell asleep in the Lord two weeks after this event. Вічна їй память!

In reflecting about long-time member Mary Tkachuk, Anne Klopoushak emphasized the vision that Mary proclaimed for all the members of the organization. She often stated that women, as the backbone of all our Ukrainian organizations, must be recognized and valued for their many contributions to society. Mary Tkachuk shared her leadership abilities and musical talents with both parish and youth choirs for many, many years. Her contributions will not be forgotten. Mary holds the honour of being the first woman president of our valued CYC organization.

Nellie Michayluk has also provided

many years of service to our organization. Her understanding of the organizational responsibilities and her dedicated support is much appreciated. She often rallied other members to be supportive of our many projects. Maintaining our Ukrainian traditions has always been very important to her. She shared her talents of basket weaving with us, thus helping to preserve our tradition of the Easter blessing of foods in baskets.

Anne Klopoushak further stated that the four long-term members referred to today are but an example of the hundreds of faithful members who willingly gave of their time in order to preserve our beautiful heritage. Future generations will benefit from their efforts.

Наше членство бажає всім відзначеним і довголітним членкам кріпкого здоров'я, витривалости із дякує їм за їхню працю і труд.

M.C. Vera Webster brought to our attention the newly framed picture of all our individual members. This was our branch project to commemorate 75 years of the U.W.A.C. organization.

The door prize, a floral arrangement, was won by Kay Kostyk. Nell Burianyk won a one-year subscription to "Promin".

Michael Sorochka, president of the Cathedral Parish, spoke about the many accomplishments of our Branch and thanked the members for all their contributions to our Cathedral Parish life. He welcomed the out-of-town guests to our tea. Father Taras Makowsky concluded the afternoon by expressing appreciation to the founders and role models of our organization and expressed his hope that we continue our dedicated work with the addition of many new members.

A prayer ended this celebratory event.

**At the time of this writing (April 22/02), both Dr. Savella Stechishin and Alice Zaleschuk have fallen asleep in the Lord. Вічна їм пам'ять!*

- V.R.

СУК, відділ ім. Лесі Українки Вотерфорд, Онтаріо

Річні збору відділу відбулися 28-го гурдня 2001 р. Голова Оля Андрушко відкрила збори молитвою, і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять членкинь, які віддійшли у вічність. Вічна їм пам'ять!

Предсідниця зборів була Анна Кондрат. Секретар зборів, Рузя Галик, прочитала протокол із минулих річних зборів 2001 р.

Фінансовий звіт подала касієрка Рузя Галик. Контрольна комісія -- Оля Макоданська і Софія Галик -- прийняли і одобрили фінансовий звіт.

Звіт голови - діяльність товариства. Виповнили бюджет до Централі. Працюємо над продажу варенників і голубців, щоб здобути фінанси для церкви. В іншу діяльність входить слідуюче: Святкуємо Різдво, влаштовуємо забаву, Великодне печево, писання писанод, Храмове Свято котре припадає в 75-ий ювілей церкви, Визитація Владики Юрія - обіди, вечері.

Влаштпвіємо панахиди за покійних членів, Тараса Шевченка і Лесю Українки. Також відвідуємо членкинь в шпиталі. Будемо відзначувати 60-літній ювілей Відділу в червні 2002 р.

Заряд 2002
Голова - *Оля Андрушко*
Заст. голови - *Рузя Свидорович*
Секретар - *Рузя Галик*
Касієрка - *Рузя Галик*
Фінансовий Секретар - *Анна Кондрат*
Контрольна комісія - *Оля Макоданська, Софія Галик*
Сестрицьтво - *Анна Кондрат, Рузя Свидорович*

Секр. Рузя Галик

INVITATION

The Ukrainian Women's Association of Canada, Daughters' of Ukraine Branch in Regina, Saskatchewan will be celebrating their
75th ANNIVERSARY
on September 29, 2002.
All past members, guests and friends are invited to attend.

A 'Moleben' will be held at the Descent of the Holy Ghost, Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral starting at 10:00 a.m. followed by a Banquet and Anniversary Program at the Ukrainian Orthodox Auditorium.

Please RSVP by August 31 to:
Sonia Bremner
Tel 306-584-2231
s.bremner@sksympatico.ca
or
Sharon Harras
Tel 306-586-5805
harras@sasktel.net

Річні Збори С.У.К. відділ ім. Едмонтон, Альберта

Річні збори відділу вібдулися 10-го грудня 2001 р. у церковній залі. Отець Микола Савченко провів молитву. Хвилинною мовчанки вшановано пам'ять членок які відійшли у вічність. Голова Пані Стахняк відкрила збори і також була вибрана придсідницею річних зборів.

Голова і ввесь заряд подали звіти цілорічної праці і подякували всім членкиням за щиру працю. Збори відділу відбуваються що місяця. Влаштували Різдв'яний та Великодний базар. Була продаж печива, колачів, бабок і пасок, вареників, голупців. Влаштували продаж писанок та "crafts". Членки сходились та спільно працювали у підготовці до цих продажів.

Приготували Спільне Свячене, Різдвяний Святий Вечір, обід на Храмове Свято і також похоронні обіди. Недільна школа є під проводом Пані Возимирської. Ми відбули свята Тарас Шевченка, День Матері, та Свято Миколаївський концерт з дітьми Недільної Школи разом із церковним хором. Членки відвідують хворих та висилають карточки виздоровлення і співчуття та цвіти до родин померших. Висилаємо делегати на Провінційні Зїзди. Дві делегатки вислали до 75-ий Зїзд у Бернабі. Членки сестриці тримають чистоту в церкві.

Наш прихід призначений на церковні обов'язки та різні народні цілі, Промінь, Колегія Св. Андрея у Вінніпезі. Також несуть членкині харчі на поміч бідним і дарують до "Food Bank" у місті (Едмонтоні) - . Висилаємо студентів на оселю Барвінок.

Склад Управи і Комітетів - 2002 р.
Executive List for 2002

President - *Dorothy Stachniak*
1st Vice President - *Sophie Pawliuk*
2nd Vice President - *Helen Repka*
Recording Sec - *Betty Sawchenko*
Vice Recording Sec - *Natalie Evanishen*
Corresponding Sec - *Olenka Zacherniuk*
Vice Treasurer - *Frances Tarnowetz*
Controllers - *Sophie Turta, Mary Popowich, Natalie Evanishen*
Benevolent - *Olga Stelmaschuk, Mary Poloway, Jennie Gable*
Church Committee - *Olenka Zacherniuk, Irene Topolinitsky, Pat Truchan, Helen Fediuk, Liz Korol, Andy Topolinitsky, Michael Posdyk*
Telephone - *Natalka Ozipko, Olga Laskiwski*
Sunday School - *Luba Fenske, Vera Tkaczuk*
Sunday School Teacher - *Shirley Wozimirsky*
Sunday Fellowship - *Irene Topolinitsky*
Membership - *Olga Laskiwski*
Bazzar - *Olga Betey, Olga Andrichuk, Sylvia Storoshenko, Sophie Turta, Jenny Gable*
Head Cook - *Helen Fediuk*
Cook's Helpers - *Mary Guglich, Olenka Zacherniuk, Jean Zotek, Natalka Ozipko, Liz Korol*
Nursing Home - *Mary Poloway, Helen Repka, Rose Chornoluk*
Promin - *Natalie Evanishen*
Library - *Helen Klimchuk, Frances Tarnowetz*
Museum - *Helen Repka*
Nominating Committee - *Rose Sembaliuk, Mary Popoway, Mary Popowich*
Choir Chair - *Natalie Evanishen*

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

7th Annual British Columbia Ukrainian Cultural Festival
May 9, 2002

BC Ukrainian Cultural Festival Society
"Keeping Ukrainian Culture Alive"
6303 - 187A Street
Surrey, B.C. V3S 7N9

At the council meeting on April 22nd, Douglas P. Drummond, Mayor for the City of Burnaby proclaimed April 27th, 2002 as "Ukrainian Festival Days" in the City of Burnaby.

With April being a wet month in the lower mainland, everyone involved with the Festival wondered if we were going to be rained out. However, the bright morning sunshine was a welcoming sight for those approaching the complex. The Executive and Directors alongside 100 volunteers and 50 display personnel were preparing the site for the event. Competitors, ages 5 to 35 were dressing in their colourful costumes at their hotel rooms, at home or at the home of friends or relatives. Each one excited, pondering if they would receive a medal or trophy for their performance, after all they had been practicing since last September.

Hospodar (Host) Joe and Hospodynia (Hostess) Sylvia Ostrowercha greeted those entering the display area. A blue sash, with silver printing, draped across their costumes, along with their cheerful presence added to the scene. New to the display area were Easter baking, pascha and poppy seed and prune pampushky by members of the Mission Orthodox Church Auxiliary (Mission); Parchment Art by Yvonne Hrycyk (Aldergrove); Ukrainian embroidery by Nancy Worobets (Vancouver) and Ora Babec (New Westminster); Ukrainian cross-stitch patterns, gifts and novelties - Josie's Joy – Josie Wellwood, (Victoria); Burnaby Hospice Society, Hilton Mason; Cruise Ship Centers, featuring cruises to Russia and the "Baltic", Donna Martyniuk (Langley).

Also on display were books by a B.C. author of Ukrainian folk tales and funny stories about pioneers – Danny Evanishen (Summerland) was on hand to autograph his books; Kaleidoscope Koncepts, laser pendants with Byzantine icons and Ukrainian dance themes designed by artist Mykyhalo Khymych from Kyiv, Ukraine, displayed by Taisa Monastyrski (Vancouver); Nash Holos, AM1320 CHMB, Vancouver's only Ukrainian music radio program - Paulette MacQuarrie (Coquitlam); Ukrainian dancers art work created by Lecia Polujan (Twaswassen); Cascade Travel – plans for a trip to Ukraine by Myrna Arychuk (Burnaby); Whispering Pine Funeral Home, B.C.'s only Ukrainian owned funeral home, Gary Yuzik (Abbottsford); Children's books, gift baskets and Easter eggs, Anna Hnatiw (Vancouver); Ukrainian Studies Foundation of B.C. founded in 1990, Julia Stashuk (Vancouver); Dolls in handmade costumes from various regions of Ukraine by Katharyn Huryn, Ukrainian Women's Association, (Surrey); Taras Shevchenko Ukrainian School – adult classes for conversation Ukrainian – Elaine McEwan (Vancouver); Easter eggs by Baba's Beeswax – Joan Brander (Richmond); and fresh baked bread and cinnamon buns baked in a Peech Oven (clay oven) by members of the Fraser Valley Ukrainian Cultural Society, (Abbottsford); and the BCUCF Society had wheat weaving, ceramics, cook books, t-shirts, and crafts from Ukraine.

Upon entering the Main Entrance guests were entertained with toe-tapping Ukrainian melodies by some members of the Travelling Sounds, Peter Rubenik (fiddle) (Maple Ridge) and Bob Bisson (guitar) (Millardville). In the foyer contestants and spectators were treated to a spectacular sight: British Columbia's largest Easter Egg made by the Fraser Valley Ukrainian Cultural Society in 1984.

Master of Ceremonies Gordon Yakimow opened the competition in the Main Theatre. On stage two RCMP in ceremonial dress, Hospodar, and Hospodynia stood at attention as Tamara Antoniuk and Sonia Church sang O' Canada in English and Ukrainian. Group competition commenced at 9:00 a.m. with a grand finale at 6:30 p.m.

There were just over 300 competitors in the 69 categories totaling 132 entries. Ukrainian dancers included the Cameron Sopilka (Langley), Kvitka (Surrey), Promenia (Langley), Sosna (Kamloops), Veselka (Kelowna) and Veselka (Victoria), Volya (Langley), Yalenka (Prince George), Yevshan (Abbotsford), Zirka (Vernon), and Zirka (Vancouver).

The newest dance group in B.C. was the Academy of International Dance

(Langley), competing for the first time were the Dolyna Dancers from the Comox Valley, and we welcomed the out of province Holy Cross Zorianka Dancers of Edmonton, Alberta.

Bohdan Huzyk, Master of Ceremonies in the Upstairs Theatre - hosted solos, duets, and trios from 9:00 a.m. to 3:30 p.m.

The highly qualified adjudicators were Catherine Hauptman (White Rock), Halia Hirniak (Maple Ridge), Andrew Katnick (Coquitlam), Tania Mysak (Vancouver), Olga Ruban Manolopoulos and Victoria Ruban-Kilpatrick (White Rock). They were impressed with the caliber of dance presented by the outstanding dance instructors and dedicated and excited dancers.

New this year, were two trophies: The "Peter Arychuk Memorial Trophy" awarded for the highest score in dance from the Bukovenian Region (excluding Hopak and Pryvit) was presented by wife, Kay Arychuk to Melody DeVries (Cameron Sopilka). She received a score of 97 for her solo performance of "Bukovenian Maiden".

Peter passed away June 15, 2001. He was a long time member and past president of the Ukrainian Orthodox Church of St. Mary (Surrey). He was dedicated to the Festival, spending countless hours volunteering as well as supporting it financially and strongly believed that his Ukrainian heritage was important to pass on to others.

The "Sam and Martha Lebedovich Trophy" awarded for the highest score in dance from the Poltava Region (excluding Hopak and Pryvit) was presented by Sam Lebedovich to Peter Walker (Promenia) for his solo performance, which received a score of 100.

Sam & Martha moved here from Manitoba and have been devout supporters of the Ukrainian Orthodox Church all their lives. Martha was a schoolteacher who usually taught three choirs and also created crafts specializing in Easter egg writing and petit point. She passed away on November 21, 2001. Sam is a retired Real Estate agent who has served and continues to serve on various church executives plus is active in cultural and educational fields of the Ukrainian Self Reliance Association. He has been a staunch supporter of the Society and is one of the founding directors.

The executive presented the "B.C. Ukrainian Cultural Festival Trophy" for the highest score of 94 in the Pryvit (Welcome Dance) category. Kvitka and Holy Cross Zorianka Dancers share this trophy.

Albert and Gladys Andreas, presented the "Andreas Founders Award Trophy" for the highest score of 93.5 in the Hopak (National Dance of Ukraine) category to Holy Cross Zorianka Dancers.

The Easter Egg Workshop directed by Joan Brander had children and adults of all ages participate, creating amazing art. Designs were written on raw eggs with kystkas. The eggs were dipped into dyes of different colours each colour and design having a special meaning.

Ukrainian music could be heard upon entering the cafeteria graciously provided by the Ukrainian Dulcimer Ensemble of the lower mainland. The aroma of soul food Pyrohy (verenyky), Holuptsi (cabbage rolls), Kobassa (Ukrainian sausage) and Borscht (beet soup) filled the air.

The Executive and Directors of the B.C. Ukrainian Cultural Festival Society extend their gratitude, to all the volunteers, parents for supporting your children, competitors for your devotion in keeping Ukrainian dance alive, instructors for teaching new dances and preparing diverse choreography, to public and private businesses who help financially and to the patrons who support the Festival year after year.

We invite you to join us for the 8th annual Festival on Saturday May 3rd, 2003, at the Clarke Foundation Theatre, located at the Heritage Park Secondary School, 33700 Prentis Avenue, Mission, B.C. Check our web page at http://www.vcn.bc.ca/bcucf.

Gladys Andreas
President & Festival Coordinator
604-576-7970
or e-mail aa7970@shaw.ca

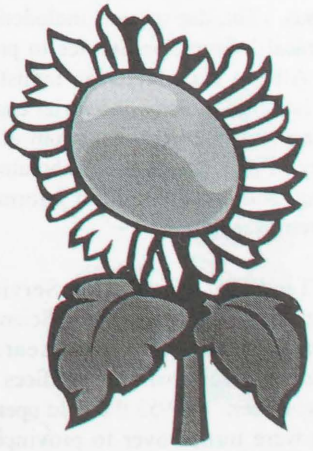

THE GREGORY STORY

Year 2001 Honoured Couple
St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral, Edmonton, Alberta

Left to right: Archbishop John, John Gregory, Lillian Mary Gregory, Right Rev. Fr. Stephan Semotiuk

As family members of John and Lillian M. Gregory, we thank St. John's Cathedral for honouring our parents in their fifty-five year membership and contribution both to church activities and the community at large. Dad was a chemical engineer and served as Head of Industrial and Engineering Services, Alberta Research Council located at the University of Alberta campus. The department included a Technical Information Service to provide Alberta manufacturing industry with latest technology, industrial engineering assistance for maximum efficiency in production, some laboratory testing, and a computerized information retrieval system.

The Technical Information Service was established in 1945 at the Science Library of the National Research Council in Ottawa with field offices in the provinces. In 1953 the field operations were turned over to provincial research councils, and since the Alberta Research Council was already established, dad was the first in Canada to lead in the transformation. Other provinces followed as they established their own research councils. In time there was established an all Canadian network with representatives meeting yearly to evaluate and improve the program. Dad and Mom hosted four such conferences in Edmonton and Banff, Alberta. This type of program would be of great benefit to present day Ukraine and accordingly, dad made a presentation on the subject to a seminar of the Canada Ukraine Foundation in Edmonton, Alberta on January 31, 1998. Dad retired in 1980 after 35 years service with the Alberta Research Council. Since his retirement he utilized Research Council's retrieval system to develop a data bank of continually upgraded information available for Alzheimer patients and caregivers at the Edmonton General Hospital. He is currently in his third year as president of the Ukrainian Pioneers Association of Alberta, started in 1941 by our grandfather Volydymyr S. Plawiuk. Since 1992 Dad and Mom together with the Ukrainian Folklore Department University of Alberta have been members in the Editorial Committee of the Association. The committee's first publication was Proverbs, Volume II, 1996 from the remaining unpublished material of Volodymyr Plawiuk's untimely death.

Four thousand volumes were shipped to Ukraine for distribution to learned institutions. At their request Volodymyr Plawiuk's Volume I (1946) was reprinted and another four thousand volumes were sent. Also published was a translation into English by William Kostash of "Memoirs 1877 - 1904 by Peter Svarich", (Dad's uncle).

John and Lillian M. Plawiuk were married in 1946. John Marshall was born in 1949 and Robert Eugene was born in 1950. Marshall, as a chemical engineer served in Africa with Canadian University Services Overseas for two years, and subsequently has been with ATCO Gas. Robert, upon taking early retirement has devoted his time and energy voluntarily towards a number of humanitarian programs including Amnesty International.

As a daughter-in-law, I, Lillian Gregory was born in 1949 of parents Steve and Tekla Chupil who immigrated in 1948. Marshall and I were married in 1974. Our son Andrew, born in 1977, graduated as a Civil Engineer in 2001 and works for the City of Edmonton. Our other son, Terrence, born in 1979 is a member of a computer company in Toronto.

What prompted us to write this story? When Terrence was visiting in March, his Baba and Dido had a surprise birthday party for him. I went to Mom's den for the birthday cake. I was pleasantly surprised to see so many wall plaques of tributes and awards for Mom's lifetime volunteerism in the area of health. While we were all well aware of her contributions from the Local to the National and International levels, we were unaware of the large number. I went back later to record the messages and then interviewed Mom.

As a representative of the Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral, Mom served in Mental Health forty years ago when patients from the Mental Health Institution were being placed back into the community. Halfway houses were set up for patient assistance and Mom ran home management programs to acquaint them with basic health foods. The National Executive of the Ukrainian Women's Association put Mom's name forward three times to National Council of Women of Canada for Chairman of Health and three times for vice-president of Health and Welfare. Lillian M. Gregory was elected all six times at the National Council of Women's annual conferences across Canada and served one more year in an appointed position. Presently, she is in her thirty second year of having served at the local, provincial and national levels of Council of Women. Mom served as a lifetime volunteer for which she received many recognitions.

AWARDS

1972 - *10 years Mental Health Service Award presented to Mrs. Lillian Gregory in appreciation of continued and devoted service to the voluntary programs benefiting the mentally ill.* Signed Earl Beck, Executive Officer, Canadian Mental Health Assoc.

1975 - City of Edmonton, province of Alberta, Canada. *Certificate of Appreciation to Lillian Gregory in this International Women's Year for significant contributions in the field of "Women Involved in Health and Welfare and Women Planning Neighbourhood Development, Citizen Participation, Charitable Appeals....* Signed Mayor Terry Cavanagh.

1977 Queen's Medal - National Council of Women of Canada, Ottawa. President Mrs. Ruth Hinkley in her presentation of the Queen's Medal award to Lillian Gregory read: *"As an expression of appreciation of worthy and devoted service and of the esteem in which you are held by your associates".*

1979 - Operation Life Style Award. *In recognition of outstanding service in fostering improved health lifestyle, Lillian Gregory has been awarded this certificate by the Minister of National Health and Welfare, The Honourable Monique Begin, on behalf of the people of Canada*, accompanied with a hearty handshake by the Right Honourable Pierre Elliott Trudeau, Prime Minister of Canada.

In the early 1980's Lillian was honoured by the National Council of Women with the title of 'Emeritus Life Member'. At the September 5, 2001 meeting of the Local Council of Women in Edmonton, Carla Kozak, V-P National Executive, stated that Lillian was one of the six Emeritus Life Members in National Council's ninety year history to be dignified by this recognition.

1947 - Alberta Achievement Award Service Category Award. *Presented to Lillian Gregory for your outstanding contribution to the community with the congratulations and appreciation of the people and the government of the Province of Alberta.* Signed, Don Getty, Premier of Alberta.

1948 - Edmonton YWCA (Young Women's Christian Association) Tribute to Women Award - *Presented to Lillian M. Gregory in recognition of her outstanding contributions to the Edmonton community in the category of health, science and social services.*

In the year 2001, Mom and Dad established a computer center consisting of fourteen computers and related equipment at the Faculty of History, University of Chernivtsi, Ukraine. This much needed project was supervised by Dr. Yuri Makar, Dean of History, with whom our parents have had a long association and friendship. The facility will serve ninety history professors at the university and extended area. It will also serve as a training center for students. Our parents have received certificates of gratitude form Dr. Mykola Tkach, Rector of the University and Dr. Yuri Makar, Dean of History. The facility has been designated as the Gregory Computer Center.

Our parents have also donated six hundred dollars to the Canada Ukraine Foundation Inc. for project "LIUBOV - LOVE", to provide twenty five dollars per month for one year for two needy children in Ukraine. Dr. Roman Yereniuk of Winnipeg, Manitoba is the co-ordinator of the project.

J. Marshall Gregory
Lillian A. Gregory
Robert E. Gregory

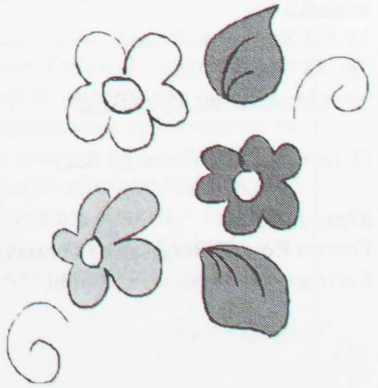

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ
CONGR©S MONDIAL UKRAINIEN

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

295 COLLEGE STREET, 3rd FLOOR, TORONTO ON M5T 1S2 CANADA TEL. (416) 323-3020 FAX (416) 323-3250
E-MAIL: congress@look.ca o INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA TEL. (212) 254-2260 FAX (212) 979-1011

20.05.2002

До уваги депортованих в час „Акції Вісла" та їх нащадків!

У відповідь на питання у справі родинних земель та іншого майна насильно відібраних урядом Польщі у зв'язку з депортацією українського населення в час Акції Вісла 1947 і пізніших років подаємо до Вашого відома наступне: Справа відзискання власностей або одержання відшкодовання за них, як і справа дівшкодовання за вчинене насильство та інші кривди є трудною до здійснення, головно через те, що уряд Польської Республики не робить заходів повернути жертвам Акції Вісла насильно відібраного майна чи компебсувати за репресії.

Дуже важливим є написати листа, найкраще англійською мовою чи польською мовою з англійським перекладом, до Президента Польщі, з копіями до Премієра Польщі і Речника Громадянських Прав (адреси залучені), вимагаючи повернення Вашого майна або / і відшкодовання за втрати і кривди заподіяні Вам і Вашим рідним. Можна теж вислати копії Ваших домагань до відповідних міжнародних організацій, таких як Рада Европи, Організація Безпеки і Співпраці Европи та ООН (адреси долучені). В листі треба подати точні дані про депортацію та депортованих (імена, стать, дати народження, місце проживання), подробиці про нали сьство вчинене польським військом чи іншими полqськими силовими з'єднанням чи властями (якщо таке було), та опис відібраних земель та іншого майна. КЛГП може допомогти Вам з перекладом листа на англійську, чи послужити інformаціями, якщо Би цього потребуєте.

Необхідним є, щоб Ви прислали нам копію Вашого листа чи листів, і копії відповідей, якщо і коли Ви їх одержите.

Недавно одній людині з Лемківщини, п. Стефанові Гладикові вдалося отримати позитивне судове рішення про відзискання частини земель забраних від його родуни в час Акції Вісла. Цей процес вимагав багатьох судових та адміністративних заходів, тривав декілька років і потребував поважних фінансових видатків. Судове рішення про повернення земель по нині не виконано. Якщо бажаєте літи тум шляхом, можете звернутися за інформацією та допомогою на адресу

Mr. Stefan Hladyk, President
Lemko Union of Poland
Bielanka 41
38-311 Szymbark, Poland
Tel: 48 18 351 3036
www.lemkounion.republika.pl

Остаємось з пошаною до Вас,

Юрко Даревич
Голова Комісії Людських і Громадянських Прав
Світового Конгресу Українців

Богдан Щевчик
Голова Комітету на Польщу
КЛГП СКУ

АДРЕСИ

1) Aleksander Kwasniewski - President of the Republic of Poland
Chancellery of the President of the Republic of Poland
00-902 Warszawa, ul.Wiejska 10, Poland
Switchboard (Operator) (+4822) 695-29-00
Citizens' Letters and Opinions Bureau: (+4822) 695-20-29,
Fax (+4822) 695-22-38 E-mail: listy@prezydent.pl

2) Prime Minister Leszek Miller
Kancelaria Prezesa Rady Ministrъw, 00-583 Warszawa,
Al. Ujazdowskie 1/3, Poland
Tel: (0-22) 841-38-32 (0-22) 694-69-83 Fax (0-22) 628-48-21
E-mail: cirinfo@kprm.gov.pl

3) Prof. Andrzej Zoll, Ombudsman
Rzecznik Praw Obywatelskich
Al. Solidarnosci 77
00-090 Warszawa, Poland
Tel: +48 (0) 22 - 55 17 700
Fax: +48 (0) 22 - 82 76 453
E-mail: brpoinf@brpo.gov.pl
http://www.brpo.gov.pl

4) Mary Robinson, UN High Commissioner for Human Rights
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais Wilson,United Nations Office at Geneva
1211 Geneva 10, Switzerland
Tel: (41 22) 917 90 00 fax: (41 22) 917 90 11
E-mail: webadmin.hchr@unog.ch

5) Mr. Alvaro Gil-Robles, Commissioner for Human Rights
Office of the Commissioner for Human Rights
Council of Europe
F-67075 STRASBOURG CEDEX
Tel: ++ 33(0)3 90 21 50 63
Fax : 33 (0) 3 90 21 50 53
E-mail commissioner.humanrights@coe.int

6) Gerard Stoudmann, Director
OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights
Aleje Ujazdowskie 19, 00-557 Warsaw, Poland
Tel.: +48-22 520 06 00
Fax: +48-22 520 06 05
E-mail: office@odihr.osce.waw.pl

I am of the opinion
that my life belongs
to the whole
community, and as
long as I live
it is my privilege
to do for it whatever
I can.
I want to be
thoroughly used up
when I die,
for the harder I work
the more I live.
I rejoice in life
for its own sake.
Life is no
brief candle to me.
It is a sort of
splendid torch
which I've got
hold of for the
moment and I want
to make it
burn as brightly as
possible before
handing it on to
future generations.

- George Bernard Shaw -

СіБіСі. В цьому конкурсі взяли участь півтори тисячі найкращих музи-кантів Канади. З них у фінал увійшло лише 15, серед них на четвертому місці наш Василь. 15 червня канадські музичні судді оберуть лише пятьох.

Восени цього року разом з відомим грецьким гітаристом Пабло, Василь дасть 50 концертів по Канаді й США. З іспанським гітаристом Йоганесом записують вже другий компакт-диск. Незабаром Василь з „Аблез" відправляється до Москви на гастролі. Надійшли цікаві пропозиції з Америки, а також від українського танцювального ансамблю Шумка.

До певної міри Василь Попадюк із своєю скрипкою сам став інструментом в руках людей, які спрямовують його в стрімкій мистецькій карєрі до тих вершин, з яких - хочеться вірити - його талант уже належатиме світові.

Раїса Галешко

PRESS RELEASE

The Centre for Ukrainian Canadian Studies at the University of Manitoba Announces Courses for the 2002-2003 Academic Session

(Winnipeg) The Centre for Ukrainian Canadian Studies at the University of Manitoba provides undergraduate courses and interdisciplinary programs of study in areas relating to the life of Ukrainians in Canada and to Ukraine. The Centre also encourages and promotes research and scholarship in all areas relating to Ukrainian Canadian Heritage Studies. The Centre announces an exciting line-up of six courses for the upcoming 2002-2003 academic year.

The courses that will be taught include the following:

· **Conversational Ukrainian** (52.127) is a popular six hour credit course, taught over both terms (September-April, 2002-2003) on Mondays and Wednesdays from 7:00-9:00 p.m. at the Ukrainian National Home Association building. It is a basic language course that focuses on developing conversational skills. The course should be of special interest to business people, travelers, and anyone wishing to improve their fluency in the Ukrainian language. The instructor will be Dr. Alexandra Pawlowsky

· **Ukrainian Canadian Folklore** (52.243) is a unique three hour credit course, taught during second term (January-April, 2003), on campus, time to be announced. The course surveys folk songs, stories, legends, beliefs, customs, traditions, and namelore of Ukrainian Canadians in relationship to the folklore of Ukraine.

· **Ukrainians in Canada** (11.391) is a comprehensive three hour credit course, taught during second term (January-April, 2003), on campus, on Tuesdays and Thursdays from 2:30-4:00 p.m. The course deals with the history of the Ukrainian community in Canada and includes discussion on such topics as immigration, social and political organizations, churches, cultural assimilation, Ukrainian contributions to Canada and relations with Ukraine.

· **Economy of Ukraine** (18.251) is a three hour credit course, taught during first term (September-December, 2002), on campus, on Tuesdays and Thursdays from 11:30 a.m.-1:00 p.m. The course deals with the study of the Ukrainian economy in Eastern Europe: social economic history, state and structure of the Ukrainian economy within the former Soviet Union, prospects and problems of economic restructuring. Special attention will be given to the problems of corruption and the underground economy.

· **History of Eastern Christianity** (20.135) is a six hour credit course taught over both terms (September-April, 2002-2003), on campus, Mondays, Wednesdays and Fridays from 9:30-10:30 a.m. For those individuals who wish to explore their spiritual heritage, this course is ideal. It examines the general history of Eastern Christianity and studies the doctrines and organization of the churches. The course will place special emphasis on the Ukrainian Eastern Christian religious tradition and its ethos in Canada and USA. The instructor will be Dr. Roman Yereniuk.

· **Early Byzantine Art and Architecture** (54.328) is a three hour credit course taught during second term (January-April, 2003), on campus, time to be announced. Iconography is a critical dimension of the Ukrainian religious and aesthetic heritage. This course is a study of the origin and evolution of early Byzantine Art and architecture. The instructor will be Dr. James Bugslag.

All course credits are transferable to other universities. Although the University of Manitoba of Manitoba Undergraduate Calendar may state that prerequisites are required for many of these courses, these can usually be waived at the discretion of the instructor.

The courses can be taken for credit or for general interest (as an auditing student), as an option, or as a component of programs in various departments in the Faculty of Arts or in the School of Art. The courses can be taken not only by university students, but also by members of the general public, In fact, the courses are open to anyone interested in exploring the Ukrainian Canadian Heritage.

For students interested in specializing in the area, the Centre offers interdisciplinary programs in Ukrainian Canadian Heritage Studies leading to a Bachelor of Arts degree with a general major, an advanced major, or a minor in the field. Several awards are available for undergraduate and graduate study, as well as for highest standings in a course. For details, please contact the Centre.

For teachers, it is possible to take a PBCE program (post-baccalaureate certificate in Education). Such a program would consist of 12 credit hours at the 500 level in the Faculty of Education and up to 18 credit hours at any level at the Centre for Ukrainian Canadian Studies.

For further information contact:

Dr. Denis Hlynka, Director
or
Dr. Alexandra Pawlowsky. Assistant to the Director
THE CENTRE FOR UKRAINIAN CANADIAN STUDIES
203 St. Andrew's College
University of Manitoba
Winnipeg, Manitoba
R3T 2N2 Canada
Phone: (204) 474-8906
Fax: (204) 474-7624
E-mail cucs@cc.umanitoba.ca
Visit the Centre's website at
www.umanitoba.ca/centres/ukrainian_canadian/

Софія Василишин

During the early hours of Tuesday April 16, 2002, our dear mother of blessed memory, Sophia Wasylyshyn, reposed into eternal rest, at Venta Nursing Home, Edmonton, Alberta. A prayer service was held on April 18, followed by the funeral rite on April 19, at St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral. Right Reverend Stephan Semotiuk officiated at both services.

Sophia was born in Manitoba to pioneers Stefan and Varvara Derbowka, of blessed memory. Soon after, the family settled near Borden, Saskatchewan, where our mother started her schooling. She attended high school in Saskatoon and earned her teacher's certificate there. While at the Petro Mohyla Institute she established many long lasting friendships. At this time she came to understand the importance of an association of Ukrainian women to preserve their heritage.

Our late mother began teaching in rural schools in Saskatchewan and then continued in Alberta alongside her husband, Peter Wasylyshyn, of blessed memory, whom she married in 1931. When our father left teaching to enter the business world she assisted him greatly in this endeavour. Together they strove successfully to support our family as well as the Ukrainian community. Subsequent to our father's premature passing in 1959, our mother returned to university to upgrade her teaching qualifications. She taught for 12 years at Avonmore School in Edmonton until her retirement. Years later she remembered her students by name and they remembered her, as evidenced by the many cards she received from them when they were mature adults. She had a truly satisfying teaching career.

Our mother, Sophia, also enjoyed travel and visited frequently in our homes in Toronto, Halifax, Ottawa and Trinidad. She enjoyed vacations in Hawaii, Florida, Greece and the Holy Land. Her faith and commitment to the Orthodox Church heightened her experience in the Holy Land and made the pilgrimage much more meaningful. During her first trip to Ukraine she attended Ukrainian language seminars in Kiev to enhance her knowledge of teaching the Ukrainian language. We were delighted when she took us along on her second journey to Ukraine which included visiting the village where our father lived until he came to Canada.

Our mother was a great role model. She had many skills and undertook many projects both at home and for the Ukrainian community. When she had time, she enjoyed painting. Although her subjects were varied, she shone at representing flowers and farm landscapes.

For her dedicated work over the years, many honours were bestowed upon our mother, including: the Honorary President award UWAC, 1983; the Shevchenko Medal, 1989; Award of Recognition of Service to St. John's Institute, 1992; and the Distinguished Service Award from St Andrew's College in Winnipeg, 1993.

At the memorial meal following her interment, Mrs. Joana Janis who represented the St John's Cathedral branch, spoke these words about our mother's work in the UWAC.

* * *

Цього року покійній Софії Василишин мало сповнитися 70 років приналежности до нашого відділу (СУК при церкві Св. Івана, Едмонтон, Альберта), але так не сталося.

1933-го року бл. пам. Софія була вибрана головою відділу СУК при громаді Св. Івана. У пізніших роках вона працювала у різних посиціях, як писарка, учителька Недільної Школи, утителька Рідної Школи, і була головою 25-ти літнього Ювілейного Комітету. Я

спімну де кілька комітетів в яких вона працювала, а саме: культурний, радіопрогамовий, фундація Васи ля Сарчука, та інші.

The late Sophia Wasylyshyn was deeply conscious of the Ukrainian cultural aspect of life, hence, she organized a number of "hands-on" workshops, teaching the making and baking of pasky for young women in UWAC St. John's Branch and for the girls living at the Institute.

Sophia loved working with children and in 1949 she organized a Junior CYMK Branch at St. John's Parish. This really took off the ground, and many similar branches mushroomed throughout the Canadian provinces. For this alone she was presented with an honourary citation from the National UWAC Executive.

Sophia also spent five years as chairperson of the Sadochok (kindergaten) Committee. It was during this time that she prepared and published three hand-books to be used in the teaching of Ukrainian Language.

Sophia served as president at each level of UWAC - namely at the local as mentioned earlier, three years with the Alberta Provincial Executive and four years with the National Executive.

It was during her term as National President that Sophia laid the foundation for the monthly publication PROMIN - a national Ukrainian Women's journal which has been in circulation for the past 41 years.

Доцінюючи 25-літню працю Софії Василишин, в 1957-ми році відділ відзначив її смолоскипом і грамотою а в 1972-му році наділив її почесним членством відділу.

Sophia was honoured by this Branch for her continued activity with a 25 year pin and scroll, an honouary membership, citation of Honourary President and a special president's pin. Lastly she received a 50 year pin. She was a very active and dedicated member, whom we valued very much. We shall all miss her.

Sophia will be remembered by all who knew and worked with her. Her name shall be added to the list of deceased members in a special memorial book. Each year her name and all the others will be read at a memorial service held on the day of the annual meeting and during the lenten period. A Branch donation will be made to Promin in her memory.

Please accept these warm and sincere condolances from the UWAC St. John's Branch members.

Darusia and Chrystina, thank you for sharing your mother with us. She was a special lady.

Eternal be her memory! Вічна їй пам'ять!

Joanna Janis
Edmonton, Alberta

* * *

Cherished memories of Sophia Wasylyshyn, are held by us, her daughters, and our spouses, Doreen and Sandy Keir of Ottawa, and Christine and Orest Ulan of Halifax; 6 grandchildren Sonia (Fr. Demjan) Hohol', Patricia Ulan, John (Cheryl) Ulan, Peter (Christine) Keir, Gordon (Nydia) Keir, Michael Keir; 11 great grandchildren; many nieces, nephews and friends. She was the last surviving member of her immediate family.

We wish to acknowledge our gratitude to all who spoke so kindly about our mother, provided us with support, and offered donations to St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral and Promin in our mother's memory.

You are forever in our prayers dearest mother. Господи Боже наш, дай дорогій нашій мамі Царство Небесне. Вічная пам'ять!

Christine Ulan
Doreen Keir

Please accept our donation of $500.00 to the Promin Press Fund

---

The following donations to the Promin Press Fund were received in loving memory of **Sophia Wasylyshyn** of Edmonton, Alberta, who passed away April 16, 2002.
$100.00 - *Evelyn Slipchuk, Edmonton*
$50.00 - *Dr. Harry and Sandra Hohol, Edmonton*

ALICE ZALESCHUK

Alice Zaleschuk (nee Papish) passed away at St. Paul's Hospital in Saskatoon, Saskatchewan, on Thursday March 7, 2002 at the age of 89. Alice was born on November 20, 1912 in Meacham SK. She attended public school in Meacham and Victoria School in Saskatoon and went on to receive her high school education at

the Saskatoon Nutana Collegiate. In 1937 she married Mitchell Ewan (Dmytro) Zaleschuk.

Mitchell and Alice opened a Red & White Store, and operated the Meacham Hotel in partnership with her mother, Justiana. Alice enjoybed being a member of the Meacham Homemakers Club. While attending school in Saskatoon, she resided at the Mohyla Institute and was a member of the Mohylanky, taking part in drama and recreational projects. She took pleasure in being part of the Mohyla community life. She was an active member of the Ukrainian Orthodox church, singing in the Meacham and Saskatoon church choirs, a member of CYMK (Ukrainian Orthodox Youth), a very active member of the Ukrainian Women's Association of Canada (CYK) for sixty-seven years, serving on local and provincial levels.

Alice was a caring person who liked gardening, entertaining, cooking and singing. She will be missed by her surviving family, sisters-in-law, Betty Metropolit-Zaleschuk and Alice Paras, and by her many nieces and nephews. She was predeceased by her loving husband of 62 years, Mitchell (1999); her grandparents, Isidore and Mary Nowasad; her father Stefan Papish (1914); sister Olga in infancy; half-brother Roibert (Bob) Paras; brothers-in-law George, William Alex, Peter and Steve Zaleschuk; sister-in-law Mildred Burianyk; sisters-in-law Mary, Mary, Dora, Maise, Mary, and Mary Zaleschuk; nephews Robert Gordon Paras, Maurice, William, Orest and Alex Zaleschuk; nieces Annie Bilous, Vera Swerhun, Louise and Adele Zaleschuk.

Prayer services were held on Sunday, March 10th. The Funeral Service was on Monday, March 11th at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral of Saskatoon. Officiating at both services were Fr. Taras Makowsky and Very Rev. Fr. Bohdan Demczuk. Internment took place in the Orthodox section of Woodlawn Cemetery. A memorial luncheon followed at the Cathedral Auditorium, chaired by nephew Michael Zaleschuk, executor of her last will and testament. A Forty Day Memorial Service was held on Sunday, April 21st followed by a memorial luncheon.

Вічна їй память!

As an everlasting wreath in memory of our dear aunt and god-mother **Alice Zaleschuk** who passed away on March 7, 2002 forwarding a donation to the Promin Press Fund in the amount of $$60.00. May her memory be eternal.Вічна їй память!

Taras and Violet Bayda
Saskatoon, Saskatchewan

In memory of **Doroth Malenko**, who passed away on April 23, 2002 at her home. She was a strong and very courageous woman, who faced many hardships in her life. She had great determination and never gave up. She was a member in good standing of the Ukrainian Women's Association of Canada and will be sadly missed by her family and many friends. Vichnay Pamyat!

Elma and Stan Wepruk
Fort Frances, Ontario

In loving memory of my sister **Olga Nykoliation**, who passed away on June 13, 1999 enclosing a donation of $20.00 to the Promin Press Fund.

Vichnaya Pamyat!

Evelyn Wasylyshen
Winnipeg, Manitoba

У світлу пам'ять глибоко шанованої громадської діячки, **Д-р Савеля Стечишин**, яка упокоїлася в квітні, 2002 р., складаємо пожертву на журнал Промінь в сумі $25.00.

Вічна їй пам'ять!

о. Митрат Мирослав і
добр. Надія Кращук
Едмонтон, Альберта

In loving memory of our father **Mike Ochrey,** who passed away December 30, 1969 and mother **Anne**, who passed away November 21, 1997, please accept this donation of $50.00 for the Promin Press Fund as an everlasting wreath in their memory.

Вічна їм пам'ять!

Eleanor Humeny
Bill Ochrey
Ernie Ochrey

Forwarding a donation to the Promin Press Fund in the amount of $25.00 as an everlasting wreath in memory of my husband **Michael Zacharuk**.

May his memory be eternal!

Mary Zacharuk
Two Hills, Alberta

У світлу незабутню пам'ять мого дорогого мужа, батька **Стефана Гарбуса**, який упокоївся 8 травня 1989 р., жертвую $50.00 як нев'янучий вінок на Пресовий Фонд Променя.

Вічна йому пам'ять!

Дружина Марія Гарбус з родиною
Саскатун, Саскачеван

Enclosed is a cheque in the amount of $50.00 as a donation to the Promin Press Fund in memory of **Alexander Scherbluk** of Toronto, Ontario who passed away on April 10, 2002.

Vichnaya Pamyat!

Bill and Sylvia Gryba
Saskatoon, Saskatchewan

У світлу пам'ять **Теодори Швед**, яка упокоїлася в місяці травні, 2002. Бл. пам. Теодора була активна членка СУК Відділу ім. Лесі Українки і довгі літа очолювала і працювала в комітеті Сестрицтва при Відділі.

Хай Милосердний Господь оселить її душу там де всі праведні спочивають. Вічная пам'ять!

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Гамільтон, Онтаріо
Оля Стриховська, голова
Олена Волошина, секретар

22-го квітня, 2002 упокоїлася основоположниця та бувша крайова голова Союзу Українок Канади, **Др. Савеля Стечишин**. Молимо Всевишнього Бога, щоб оселив її душу там де всі праведні спочивають. Родині висловлюємо глибоке співчуття. У її світлу пам'ять слідуючі склали пожертви на Пресовий Фонд журналу Промінь.

Alex and Pauline Lysak, Edmonton, Alberta - $20.00
Peter and Maria Prokopiw, Edmonton, Alberta - $50.00
Lena Gulutsan, Edmonton, Alberta - $25.00
UWAC Maria Markovych Branch, Canora,Saskatchewan - $50.00

Відділ ім. Олени Пчілки, Норт Бетелфорд, Саск., складає $20.00 на Промінь як нев'янучий вінок в світлу пам'ять **Марії Войтюк,** котра упокоїлася 8-го лютого 2002 року, проживше 91 роки.

Покійна Марія перш була членка С.У.К. в околиці Витков, уписавшись ще 1928 року, а як поселилася в Норт Бетелфорд, то була щира членка нашого відділу 19 років, як також пару років сестриця при нашій церкві св. Івана Хрестителя. Вічна її пам'ять!

Гол. А. Гаврилів
Реф. О. Ковальська

Enclosed is $125.00 as a donation to Promin, in loving memory of my late mother, **Dobr. Sophie Stratychuk**, and my late sister, **Lucy Stratychuk**, who are always in my thoughts.

Christ is Risen! Indeed He is Risen!

Natalia M. Stratychuk
Winnipeg MB

Enclosed is a cheque in the amount of $50.00 as a donation to the Promin Press Fund in memory of **Alexander Scherbluk** of Toronto, Ontario who passed away on April 10, 2002.

Vichnaya Pamyat!

John & Sharon Gryba
Whitehorse, Yukon

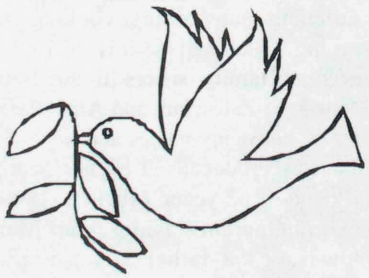

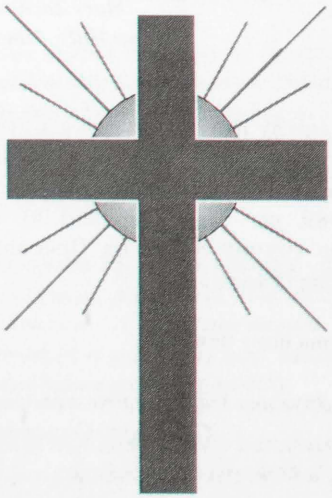

"Earthly life -- this brief period -- is given to man by the mercy of the Creator in order that man may use it for his salvation, that is for the restoration of himself from death to life."

- From St. James the Confessor -

PRESS FUND

The donations listed in this section include all those received from March 16 to April 30, 2002.
The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin.

$150.00
Ed Klopoushak, Regina SK
UWAC St. Michael's Br., Edmonton AB

$100.00
UWAC Lesia Ukrainka Br., Ottawa ON
UWAC Smoky Lake, AB
UWAC M Markovych Br., Canora SK
Irena Wrzesnewsky, Toronto ON

$60.00
Stevie Yachimec, Willowdale ON
Anna Zenchyshyn, Swan River MB

$50.00
Nadia MacDonald, Calgary AB
UWAC Sophia Rusova Br., Etobicoke ON
M. Michalsky, St. Catharines ON

$40.00
Mary Ciona, Blaine Lake SK

$30.00
Mary Yurkiw, Winnipeg MB

$25.00
UWAC Lesia Ukrainka Br., Waterford ON
N. Awramenko, St. Catharines ON

$20.00
Irene Yaremchuk, Thunder Bay ON
Mary Kozak, Redwater AB
Ludmyla Nelipa, Niagara-on-the-Lake ON
Anna Zuzak, Edmonton AB
Jean Naciuk, Edmonton AB
Anne Kondrat, Brantford ON

$15.00
Nadia Worobec, Toronto ON

$10.00
Pauline Boychuk, Grimsby ON
Z. Turzansky, Edmonton AB
Rose Sopatky, Saskatoon SK

Ollie Kiez, Dauphin MB
Maria Bilous, Dauphin MB
Betty Karpiuk, Thunder Bay ON
Luba Fedorenko, Etobicoke ON
Halyna Senyshyn, Montreal PQ
Olga Pawliuk, Sheho SK
Helen Munro, St. Albert AB
Ewhenia Babiy, Toronto ON
Dobr. Jane Luchak, Winnipeg MB
Mary Chernezky, Calgary AB
Alexandra Wasyleczko, Montreal PQ

$5.00
Dobr. Teresa Domaradz, Athabaska AB
A. Boychuk, Weston ON
Helen Henderson, Dauphin MB
Victoria Sinitsky, Watson SK
Lena Kotak, Gilbert Plains MB
A. Nazarchuk, Niagara Falls ON
Helen Bobei, Winnipeg MB
Olga Toroshenko, Toronto ON

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB
T5R 5R5
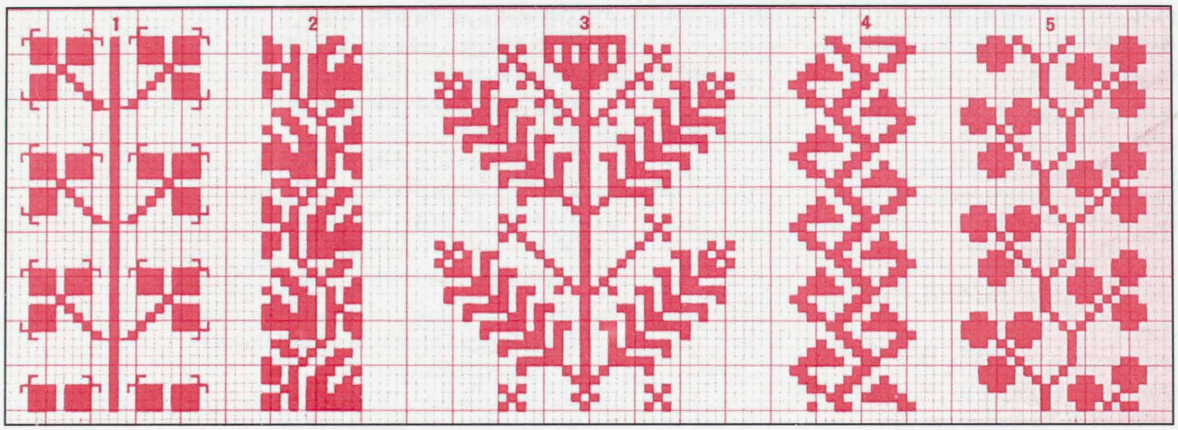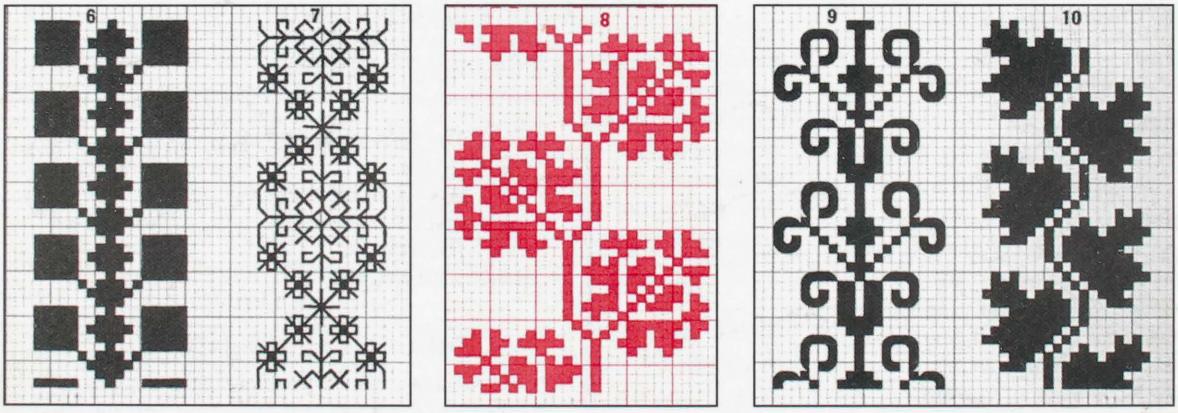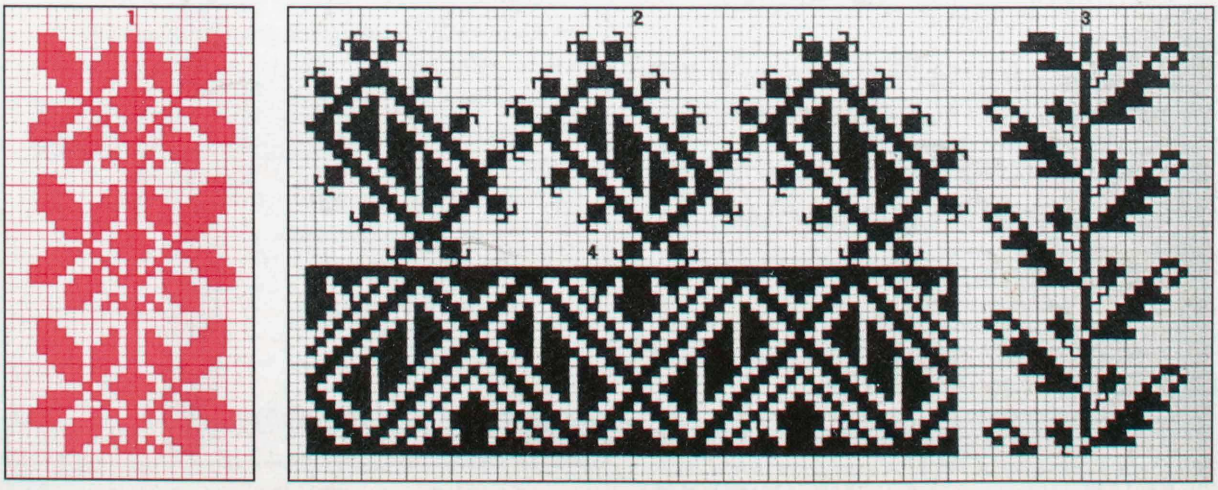
1-Oct-2003